

2லக்தீதம்

தீங்கள் மின்னீதம்

அக்டோபர் 2022

நாட்டுப்புறக்கால - கருகாட்டும்

அடைப்பட விளக்கம்...

கறுப்பம்...

தமிழ்நாட்டின் நாட்டுப்புறக்கலைகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது கரகாட்டம். மண், செம்பு, பித்தளை முதலானவைகளால் வாய்ப்புறம் குவிந்தும் அடிப்புறம் பெருத்தும் காணப்படும் குடம் 'கரகம்' என்றழைக்கப்படுகிறது. நீர், அரிசி, மணங் முதலானவைகளால் நிரப்பப்பட்டு வாய்ப்புறத்தினை மூடி அலங்காரம் செய்யப்பட்ட குடத்தைத் தலையில் வைத்துக் கைகளால் பிடிக்காமல், நெயாண்டி மேள இசைக்கு ஏற்றவாறு ஆடும் ஆட்டமே கரகாட்டம்.

பெண் தெய்வமான மாரியம்மன் கோயில் வழிபாடுகளில் கரகமெடுத்தல் நிகழ்ச்சி தொன்று தொட்டு நிகழ்ந்து வருகிறது. இந்தக் கரகம் இரண்டு வகையாக நிகழ்த்தப்படுகிறது. அவை, சக்திக் கரகம், ஆட்டக் கரகம் எனப்படுகிறது. சக்திக் கரகம் என்பது கோயில் திருவிழாக்களின் போது காகத்தை அலங்கரித்து பூசாரி தலையில் கூந்து ஆடி வருதலாகும். ஆட்டக் கரகம் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் தலையில் அலங்கரிக்கப்பட்ட கரகத்தினைச் கூந்து கைகளால் பிடிக்காமல் நெயாண்டி இசைக்கேற்பநளினமாக ஆடுதலாகும்.

முதலில் ஆண்களே மிகுதியாக இக்கரகாட்டக் கலையை நிகழ்த்தி வந்தனர். தற்காலத்தில் பெண்கள் மிகுதியாகப் பங்கேற்று ஆடுகின்றனர். பல்வேறு விதமான அடவுகளை ஆடுவது மட்டுமல்லாமல், கரகம் தலையில் கூந்து இருக்கும் பொழுது கண்களைத் துணியால் கட்டிக் கொண்டு நீண்ட கத்தியால் மற்றொருவர் மார்பில் வைக்கப்பட்ட வாழைக்காயை வெட்டுதல், தேங்காய் உடைத்தல், கண் இமைகளை மூடிக் கொண்டு ஊசி நூல் கோர்த்தல் முதலிய சிறுசிறு சாகச வேலைகளையும் செய்து காட்டுவார்.

ஆசிரியர்

முனைவர் ப.அண்புச்செழியன்

இயக்குநர் (பொ.),
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

துணை ஆசிரியர்கள்

முனைவர் சு.சோமசுந்தரி
ஆய்வறிஞர்

திருமதி ஐ.ஐான்சிராணி
ஆய்வு வளமையர்

செய்தி ஆசிரியர்

முனைவர் சி.புவியரக
மின்னிதழ் உருவாக்குநர்

இதழ் வடிவமைப்பு

திருமதி பெ.செல்வராணி
கணினி செயல்முறையாளர்

தொடர்புக்கு

0452-2530766/2530799

utsmdu2@gmail.com

Uts Mdu

@TamilUlaga

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

அட்டைப்பட ஓவியம்

ஓவியர் அ.கண்ணன், மதுரை

முகவரி

இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

மருத்துவர் தங்கராச சாலை,

சட்டக்கல்லூரி அருகில்,

மதுரை - 625 020.

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரை

தங்கள் ரஞ்சிதம்

அன்புள்ள நண்பர்களே!

வணக்கம்,

தமிழால் தமிழருக்கு என்றும் பெருமையும் வாழ்வும் கிடைப்பது மட்டுமல்லாது தமிழினத்துக்கான அடையாளமாகவும் தமிழ்மொழி திகழ்கிறது. தமிழருக்கான வெற்றியைத் தருவதும் தமிழ்மொழியே. இதனை,

“தமிழ் எங்கள் உயிர் என்பதாலே-வெல்லுந் தரமுண்டு தமிழருக்குப்புவி மேலே”

என்ற பாரதிதாசனின் பாடல்வரிகள் நமக்கு உணர்த்தும். தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி என்பது அதன் படைப்புகளால் மட்டுமே நிறைவெறுகிறது. தமிழில் பல படைப்புகள் பற்றீசல் போல வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. படைப்புகளின் தரம் என்பது இங்கு அடிப்படையானது. படைப்பாளர்கள் தரமான படைப்புகளை வெளிக்கொணர வேண்டும். அப்படைப்புகளால்தான் நல்ல வாசகர்களைப் பெற்றுகிறது. படைப்புகளின் விற்பனைக்கும் பதிப்பகத்தின் மேம்பாட்டுக்கும் இது வழிவகை செய்யும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் தற்போது நடைபெற்றுவரும் புத்தகக்கண்காட்சி என்பது வெற்றிபெற இவையாவும் அவசியமாகும். அவ்வகையில் மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் பல நூல்களை வெளியிடு செய்துள்ளது. உலகத் தமிழ் திங்களிதழில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியிடுகள் புகைப்படத்துடன் ஒவ்வொரு இதழிலும் இடம் பெறுகின்றன.

இந்த அக்டோபர் த் திங்களிதழ் குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம் பற்றிய ‘சங்கச்சுவடுகள்’ பகுதியையும் ஞானக்கூத்தன் என்ற புதினம் பற்றிய ‘நூல்மதிப்புரை’ பகுதியையும் சிலப்பதிகார மனையறம் படுத்த காதையில் காதல் உள்ளூகள் குறித்த ‘இலக்கியப்பேழை’ பகுதியையும் நாமக்கல் கவிஞர் பற்றிய ‘திங்களும் சிறப்பும்’ பகுதியையும் கவின்மிகு கவிதைகளையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் ‘தடம்’ பகுதியையும் ‘துளிர்க்கும் சருகுகள்’ பகுதியையும் கொண்டு வெளிவருகிறது. இத்திங்களிதழில் காண்பதற்கு வண்ணங்களும் கற்பதற்கு எண்ணங்களும் நிறைந்துள்ளன. படித்துப் பயன்பெறுவீர்!

நன்றி!

2லக்தமிழ்

திஸ்கள் மின்னிடம்

2வருடம்

1. மொழியியல் நோக்கில் குறுந்தொகைப் பாடல்களின் புலப்பாட்டுநெறி	-	5
2. ஏரச் சந்தை..!	-	12
3. வள்ளலார் மெய்ப்பித்த சாகாக்கல்வி – ஓர் ஆய்வு	-	13
4. நுளிர்க்கும் சருகுகள்...	-	18
5. குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம்	-	19
6. கவித்துளிகள்	-	23
7. ஞானக்ஷத்தன்...	-	24
8. திருமூலர்	-	28
9. பொய்மையும் வாய்மையுடைத்து (சீறுக்கத)	-	29
10. அந்நியர்கள்..!	-	30
11. திங்களும்... சீறப்பும்...	-	31
12. நடம்...	-	35
13. சீலப்பதிகாரம் மனையறம் படுத்த காததயும் காதல் உள்ளிருக்களும்..!	-	36
14. கிளக்கியப் பேதழ	-	39
15. அறிவிப்பு	-	41

மொழியியல் நோக்கில்

குறுந்தொகைப் பாடல்களின் புஸ்பாட்டுநேரி

முனைவர் தூ. சேதுபாண்டியன்

மதுரை

மொழி மனிதன் படைத்துக்கொண்ட கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னர் மனிதன் மொழி கருவிகளிலேயே மிகவும் வலிமையானதொரு இன்றித்தான் வாழ்ந்தான். ஆனால், இன்று கருவியாகும். மொழியைக் கருத்துப் மொழியில்லாத வாழ்க்கையைக் கற்பண பரிமாற்றத்திற்குரிய கருவியாகவே மனிதன் செய்துகூடப் பார்க்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு படைத்தான். ஆனால், மொழி காலப்போக்கில் மொழி மனித வாழ்க்கையில் இன்றியமை வெறும் கருவி என்ற நிலையிலிருந்து மாறிப் யாததோர் இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. மனிதன் பண்பாட்டின் அடையாளச் சின்னமாகப் பரிணாம படைத்த ஏனைய கருவிகள் குறித்துக் குறை வளர்ச்சியடைந்தது. இன்று மொழி தன்னைப் படைத்த மனிதனையே மனித இனத்தையே – இல்லை. ஆனால், ஒருவருடைய மொழியைக் குறித்துக் குறை கூறினால் யாரும் அதைப் பொருட்படுத்துவது இருக்கிறது. தமிழர், மலையாளி, தெலுங்கர், வந்துவிடுகிறது. அந்த அளவுக்கு மனிதன் கன்னடர் என்று மனித இனத்தைப் பிரித்து படைத்த மொழி என்னும் கருவி மனிதனையே அடையாளம் காட்டுவது மொழியேயாகும். ஆட்டிப்படைக்கிற நிலையை அடைந்துவிட்டது. பண்பாட்டையும்கூட மொழியின் மனிதன் மொழியைப் படைக்கும்போது, ஒருவன் அடிப்படையிலேயே தமிழ்ப் பண்பாடு, தெலுங்குப் பண்பாடு என்றெல்லாம் வேறுபடுத்திக் காண்கிறோம். மனிதன் தோன்றிப் பல தன் மனதில் தோன்றும் கருத்தை மற்றவருக்கு நூற்றாண்டுகள் கழித்தே மொழி உள்ள கருத்தை மறைக்கவும் பொய் பேசவும் தோன்றியிருக்கக்கூடும். மொழியைக் மொழியைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டான்

மனிதன். எப்பொழுது பொய் சூறத் இலக்கியப் படைப்பாளிக்கு மொழி தொடங்கினானோ அப்பொழுதே கற்பனை பயன்படுகின்றது. மொழியின் அமைப்பினை என்பது தோன்றிவிட்டது. இந்தக் கற்பனையே ஆராயும் துறையே மொழியியல் துறையாகும். இலக்கியப்படைப்புக்கு ஆதாரமாக விளங்கு ஆகையால், மொழியில் அமைந்த ஓர் கிறது. வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்வுகளின் இலக்கியத்தை மொழியியல் நோக்கில் அடிப்படையில் அவற்றை ஒட்டியே கற்பனையில் ஆராய்வதே மிகவும் பொருத்தமான ஆய்வு நிகழ்வுகளைப் பின்னுவதன் வழியாக முறையாகும். மொழிசார் கலை வடிவமான மொழியைப் பயன்படுத்தித் தன் படைப்பாற்றலை இலக்கியத்தை மொழியியல் நோக்கில் வளர்த்துக் கொண்டான் மனிதன். அதனால் ஆய்வதன் இன்றியமையாமையைக் கருத்திற் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் கொண்டே குறுந்தொகைப் பாடல்களின் தனித்தனியாகப் பிரிக்க முடியாத வகையில் பொருள் புலப்பாட்டிற்கு மொழியமைப்பு எவ்வாறு இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய துணைபுரிகிறது என்பதனை விளக்கவியல் தொடர்பு உடையனவாக விளங்குகின்றன. நோக்கில் விளக்கிக் காட்டுவதே அதனாலேயே இலக்கியத்தை மொழிசார் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். கலைவடிவம் என்றழைக்கின்றனர்.

குறுந்தொகையின் சிறப்பு

உள்ளத்தைக் கவரும் ஓவியத்தைப் படைக்கும் ஓவியக் கலைஞருக்கு வண்ணக் கலவைகள் எவ்வாறு பயன்படுகின்றனவோ, அதனைப் போல; சிந்ததயைக் கவரும் சிற்பத்தைச் செதுக்கும் சிற்பக் கலைஞருக்குக் கல்லும் மரமும் சுதையும் எவ்வாறு பயன்படுகின்றனவோ அதனைப் போல; கண்ணைக் கவரும் கட்டடங்களைக் கட்டும் கட்டடக் கலைஞருக்குக் கல்லும் மண்ணும் சுதையும் எவ்வாறு பயன்படுகின்றனவோ, அதனைப் போல; இலக்கியம் படைக்கும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான குறுந்தொகைப் பாடல்களின் புலப்பாட்டு நெறிக்கு மொழியியல் எந்த அளவுக்குத் துணைபுரிகிறது என்று பார்க்கும் முன் குறுந்தொகையின் சிறப்புக் குறித்துச் சில கூறுதல் வேண்டும். எட்டுத்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ள அகநூல்களிலேயே ‘நல்ல’ என்ற அடையைப் பெற்று விளங்கும் நூல் குறுந்தொகையேயாகும். மிகக் குறுகிய பாடல்களாகவும் இல்லாது மிக நீண்ட பாடல்களாகவும் இல்லாமல் அளவாக நான்கு

அடிச்சிற்றெல்லையும் எட்டு அடிப் பேரெல்லையும் கொண்டு விளங்கும் பாடல்களின் தொகுப்பாகும். எட்டுத்தொகைகளுள் காலத்தால் முற்படத் தொகுக்கப்பட்டது என்ற சிறப்பைப் பெற்றது குறுந்தொகை. உரையாசிரியர்கள் எல்லோராலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட நூல் என்னும் சிறப்பைப் பெற்றது குறுந்தொகை. பேராசிரியர் ச.அகத்தியலிங்கம் அவர்கள் ‘சாகாவரம் பெற்ற சங்கப் பாடல்கள்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். அந்நூலில் நான்கே நான்கு அகப்பாடல்களை எடுத்துக்கொண்டு அவற்றின் நயத்தை விளக்கி அதன் வழியாகச் சங்கப்பாடல்கள் சாகாவரம் பெற்றவை என்று நிறுவ முயல்கிறார். அதற்கு அவர் எடுத்துக்கொண்ட நான்கு பாடல்களுமே குறுந்தொகைப் பாடல்கள் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த குறுந்தொகைப் பாடல்களே இந்த ஆய்வுக்குரிய தரவுகளாக அமைகின்றன.

மொழியியல் என்பது மொழியின் அமைப்பை விளக்கும் ஒரு துறையாகும் என்பது முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது. ஒரு மொழியின் அமைப்பு என்னும்போது மொழியியலார் மொழியின் அமைப்பினை அக அமைப்பு, புற

அமைப்பு என்று இரண்டாகப் பாகுபாடு செய்வர். பின்வரும் கிளைமரப் படம் அதனை விளக்கும்.

மொழி

புற அமைப்புக் கூறுகள்

- ஓலியியல் (phonetics)
- பொருண்மையியல் (Semantics)

அக அமைப்புக் கூறுகள்

- ஓலியனியல் (phonemics)
- உருபனியல் (Morphology)
- உருபொலியனியல் (Morphophonemics)

மொழியியலாரின் இப்பாகுபாட்டை மரபிலக்கணங்கள் நான்கே உள் தலைப்புகளில் விளக்குவார்கள். மரபிலக்கணங்கள் மொழியின் அமைப்பை,

- எழுத்துநிலை
- சொல்நிலை
- தொடர்நிலை
- புணர்ச்சி நிலை

என்ற தலைப்பில் விளக்குவார்கள்.

இம்மொழிக் கூறுகள் இலக்கியத்தில்

இடம்பெற்றிருக்கும் முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியத்தைப் புரிந்துகொள்வதே மொழியியல்வழி இலக்கியச் சுவைப்பாகும். இதற்குப் பின்வரும் திருக்குறளைப் புரிந்து கொள்ள மொழியமைப்பு துணைபுரிவதைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

“பயனில்சொல் பாராட்டு வானை

மகன்னள்

மக்கட் பதடி எனல்”

— (குறள்.196)

இக்குற்பாவில் முதலடியில் உள்ள ‘எனல்’ என்ற சொல் எதிர்மறை ஏவல் விணைமுற்றாகவும் இரண்டாவது அடியில் உள்ள ‘எனல்’ என்ற சொல் உடன்பாட்டு ஏவல் விணைமுற்றாகவும் செயல்படுகின்றன என்பதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டாலே திருவள்ளுவர் கூற வந்த கருத்தை ஒருவர் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். முதல் அடியில் உள்ள ‘எனல்’ என்பதனை என் + அல் என்று பிரித்து ‘என்’ என்பதை விணையடியாகவும் ‘அல்’ என்பதனை எதிர்மறை ஏவல் விணைமுற்று விகுதியாகவும் கொள்ளுதல் வேண்டும். இரண்டாவது அடியில் உள்ள ‘எனல்’ என்பதை என் + அல் என்று பிரித்து ‘என்’ என்பதை விணையடியாகவும் ‘அல்’ என்பதனை உடன்பாட்டு ஏவல் விணைமுற்று விகுதியாகவும் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு சொற்களையும் விகுதிகளையும் அவை பொருள் உணர்த்தும் முறையையும் உணர்ந்து இலக்கியத்தைத் துய்ப்பதே மொழியியல்வழி இலக்கியத்தைத் துய்க்கும் முறையாகும்.

பேச்சு மொழிச் சாயல்

சங்க அகப்பாடல்கள் மொழியமைப்பால் பழந்தமிழ் மொழியில் அமைந்திருந்தாலும்

பழந்தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டு விளங்கினாலும் தொடரமைப்பில் இன்றைய பேச்சு மொழிச் சாயல் பழந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஒரு செய்தியைக் கேட்டவுடன் அதன் நம்பகத்தன்மையை உறுதி செய்து கொள்வது மனித மனத்தின் இயல்பு. அதுவும் கேட்பவரின் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாக இருப்பின் அதன் உண்மைத்தன்மையை உறுதி செய்து கொள்ளக் கேட்பவரின் மனம் தூஷக்கும். இதனைப் பின்வரும் பாடலில் காணமுடிகிறது.

“நீகண்டனையோ ?கண்டார்க்

கேட்டனையோ ?

ஒன்று தெளிய நசையினம்; மொழிமோ !

வெண்கோட்டு யானை சோணை படியும்

பொன்மலி பாடலி பெற்றியர்

யார்வாய்க் கேட்டனை, காதலர் வரவே ?”

— படுமரத்து மோசிகிரனார் (குறுந். 75)

மருத்த் திணையில் அமைந்த இப்பாடல் ‘தலைமகன் வரவுணர்த்திய பாணற்குத் தலைமகன் கூறியது’ என்ற துறைக்குறிப்பைப் பெற்று விளங்குகிறது. இப்பாடல் மருத்திணைப் பாடலாகையால் தலைவனின் பிரிவு பரத்தையின் பொருட்டு அமைந்ததாகக் கருதலாம். அவ்வாறு பரத்தையின் பொருட்டுப் பிரிந்து சென்ற தலைமகன் திரும்ப வருகிறான் என்று பாணன் கூறுகிறான். தலைவன்

தன்னிடம் திரும்ப வருகிறான் என்பதில் இருக்கிறது. வெண்கோட்டினை உடைய யானை மகிழ்ச்சி இருந்தாலும் பாணன் கூற்று எந்த அளவுக்கு நம்பகத்தன்மை உடையது என்பதில் வெள்ளப்பெருக்கில் தான் படியும் அதுபோலத் தலைவன் பரத்தையர் சேரியில்தான் தலைவிக்கு ஐயம் தோன்றுகின்றது. அந்த உறைவான். அப்படியிருக்கத் தலைவன் ஐயத்தின் விளைவாக எழுந்ததே ‘நீ வருகிறான் என்று பாணன் கூறுவது பொய் கண்டனையோ? கண்டார்க் கேட்டனையோ?’ என்று தலைவி உணர்ந்ததாலேயே, ‘நீ என்ற வினாக்கள். இவ்வினாக்கள் ஐய வினாக்கள் என்பதை உணர்த்தவே ஒகார வினாக்கள் அமைந்துள்ளன. பொதுவாக வினாக்கள் ஆகார வினாக்களாகவே அமைவதுதான் தமிழின் இயல்பு. ஐயப்பொருள் உணர்த்தவே தலைவியின் மனநிலையை உணர்த்துவதற்காகவே இங்கு ஒகார வினா பயன்படுத்தப்பட்டு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப்பாடலுக்கு விளக்கம் எழுதும் உரையாசிரியர், “தலைவனின் வரவினைப் பாணன் தானே கண்டிருப்பானாயின் தலைவனை விட்டுத் தனியே வந்திருக்க மாட்டான் என்று கருதியதாலேயே ‘கண்டார்க் கேட்டனையோ?’ என்ற வினாவை எழுப்புகிறாள். மேலும், பாணன் பொய்ப்பது பலகால் அறிந்தவள் ஆதலால் அவருக்கு ஐயம் தோன்றியது. மேலும், ‘வெண்கோட் டியானை சோனை படியும்’ என்ற தொடர் இயற்கை வருணனையைப் போல அமைந்திருந்தாலும் அதன்கண் ஒரு குறிப்புப் பொருள் பொதிந்து இருக்கிறது. வெள்ளப்பெருக்கில் தான் படியும் அதுபோலத் தலைவன் பரத்தையர் சேரியில்தான் உறைவான். அப்படியிருக்கத் தலைவன் வருகிறான் என்று பாணன் கூறுவது பொய் என்று தலைவி உணர்ந்ததாலேயே, ‘நீ கண்டனையோ? கண்டார்க் கேட்டனையோ?’ என்று எள்ளல் தொனியுடன் வினாவுகிறாள். பாடலி என்பதனைப் பாடலிபுத்திர நகர் என்று கொள்வதும் பாடிலி என்று பாடவேறுபாடு கொண்டு பாடு பெருமை; இலி – இல்லாதவன் என்று பொருள்கொள்வதும் உண்டு. பாணன் ஏன் இப்படிப் பொய் சொன்னான். தலைவியிடமிருந்து பொன் பெறுவதற்காக என்ற பொருளில் ‘பொன்மலி பாடலி பெறீய’ என்ற தொடர் அமைந்துள்ளது. ‘பொன்மலி பாடலி’ என்ற தொடருக்குத் திருப்பாதிரிப் புலியூர் என்றும் பாடலிபுத்திரம் என்றும் இரண்டு வகையில் பொருள் கொள்ளலாம் என்பார் உரையாசிரியர்கள். இவ்வாறு இந்த ஐந்து அடிப்பாடலுக்குப் பல்வேறு வகையில் பொருள்கொள்ளத் துணைபுரிகிறது மொழியியல் வழி இலக்கியத்தைத் துய்க்கும் முறை.

வாயில் மறுத்தலா? வாயில் நேர்தலா?

குறுந்தொகையில் உள்ள பரணர் பாடிய ஒரு பாடல் பின்வருமாறு அமைகிறது.

“வாரல் எம்சோரி தாரல் நின்தாரே
அலரா கின்றால் பெரும காவிரிப்
பலராடு பெருந்துறை மருதொடு பிணித்த
எந்து கோட்டு யானைச் சேந்தன் தந்தை
அரியலம் புகவி னங்கோட்டு வேட்டை
நிரைய ஒள்வாள் இளையர் பெருமகன்
அழிசி ஆர்க்காடு அன்ன இவள்
பழிதீர் மாண் நலம் தொலைவன கண்டே”

– (குறுந். 258)

இப்பாடலுக்குத் தினை துறை வகுத்தோர் இப்பாடலின் கீழ் 1. தோழி தலைமகற்கு வாயில் மறுத்தது என்றும் 2. வாயில் நேர்ந்ததூஉமாம் என்றும் இரண்டு துறைகளைக் குறிக்கின்றனர். இவ்விரண்டு துறைகளும் ஒன்றற்கொன்று எதிரானது ஆகும். எப்படி ஒரே பாடலுக்கு இரண்டு எதிர்எதிரான பொருள்விளக்கம் கூறமுடியும்? இங்கும் பாடலின்கண் அமைந்துள்ள மொழியமைப்பே துணையாக அமைகின்றது. பாடலில் உள்ள வரிகள் ‘வாரலெல் சேரிதாரல் நின்தாரே’ என்ற தொடர்கள் மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது

எதிர்மறைப் பொருள்தரும் தொடர்களாக அமைந்து வாயில் மறுப்பதாக அமைகின்றன. இது தொடரின் புறநிலையில் அமைந்த பொருளாகும். இது எவ்வாறு வாயில் நேர்தலாகிறது? அன்றாட வாழ்வில்

எப்பொழுதும் தொலைக்காட்சி முன் அமர்ந்து தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தம் மகனிடம் ஒரு தாய் ‘எப்பவும் டி.வி. பார்த்துக் கொண்டேயிரு. படிக்காதே’ என்று கூறினால் அதற்கு என்ன பொருள்? ‘படி’ என்பதுதானே பொருள். அது போலத்தான் வராதே, தராதே என்ற தொடர்கள் வா என்றும் தா என்றும் பொருள் தருகின்றன. இச்சூழலில் இது வாயில் நேர்தலாகிறது. இதற்கு ‘இவள் மாண்நலம் தொலைவன கண்டே’ என்ற தொடர் சான்றாகின்றது.

இன்றைய அன்றாடப் பேச்சு வழக்கின் சாயல் படிந்திருப்பதை இப்பாடலிலும் காணமுடிகிறது. ஒரே பாடலை வாயில் மறுத்தலாகவும் வாயில் நேர்தலாகவும் பொருள் கொள்ளும் வகையில் மொழியமைந்து பாடல் சிறக்கத் துணை நிற்பதைக் காண முடிகிறது. இங்குப் பொருள் மாற்றத்திற்கு மொழிக்குப் புறத்தே உள்ள தொனியே காரணமாக விளங்கக் காணலாம்.

இன்னும் பாடுக பாட்டே

தோழி தலைவியின் காதலைத் தலைவியின் நற்றாய்க்கு வெளிப்படுத்த, அவள் மனம் கவர்ந்த தலைவனின் மலையின் சிறப்பைப் பாடு என்று குறிசொல்பவளாகிய அகவன் மகளை விளித்துப் பாடுவதாக உலகத்தமிழ், அக்டோபர் 2022

அமைகிறது ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல். பாடல் பின்வருமாறு:

“அகவன் மகளே! அகவன் மகளே!

மனவுக் கோப்பு அன்னநல்

நெடுங்கூந்தல்

அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே

இன்னும் பாடுக பாட்டே அவர்

நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே”

- ஓளவையார் (குறுந்.23)

இப்பாடலுக்குத் தினை, துறைக் குறிப்பு எழுதியவர்கள் ‘கட்டுக் காணிய நின்ற விடத்துத் தோழி அறத்தொடு நின்றது’ என்று எழுதிச் செல்வர். தலைவியின் உடல்நிலையில் மாற்றம் கண்ட தாயார் தலைவியைக் குறித்து குறி கேட்கச் சென்ற விடத்துத் தலைவியின் உடல் மாற்றத்திற்குக் காரணமானவன் தலைவனே என்பதை மறைமுகமாகத் தோழி தாயாருக்குச் சுட்டும் வகையில் இப்பாடல் குறிப்பாகப் பொருள் உணர்த்துகிறது. இப்பாடல் ஒரு நுட்பமான குறியீட்டு உணர்வைப் புலப்படுத்தும், தலைவியின் காதலைத் தலைவியின் தாயாருக்கு மறைமுகமாகத் தெரிவிக்கும் விதமாகக் குறிசொல்பவளை அழைத்துத் தலைவன் தன்னுடைய உயர்ந்த மலையைப் பற்றிப் பாடிய பாட்டை இன்னும் பாடுக என்று ‘இன்னும்’ என்ற சொல்லுக்கு அழுத்தம்

கொடுப்பதன் மூலம் தலைவியின் உணர்வைத் தாயாருக்குப் புலப்படுத்தும் விதம் நுட்பமும் இலக்கியச் செறிவும் கொண்டதாக உள்ளது.

ஜந்தடிகளால் ஆன இந்தப் பாடலில் முதல் இரண்டரை அடிகளில் குறிசொல்பவளை விளிப்பதான விளித்தொடரை அமைத்து, அவ்விளித்தொடரிலும் ‘அகவன் மகளே!’ என்பது மூன்று முறை அமையுமாறு அழகுற அமைத்து, அவ்விளியினாடே அவளின் அழகிய கூந்தலை வருணிப்பதாக ஓரடியை அமைத்து அடுத்து பாடுக பாட்டே என்ற வியங்கோள் தொடரால் அவளை வேண்டி அவர் நன்னெடுங் குன்றம் என்ற தொடரில் உள்ள அவர் என்ற சுட்டுப் பெயரால் தலைவியின் உடலில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களுக்கெல்லாம் அவர்மீது தலைவி கொண்ட காதலே காரணம் எனத் தோழி அறத்தொடு நிற்கும் பாங்கினை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. இப்பாடலில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் பாடலின் மையக் கருத்துக்குத் துணையாக நிற்பதனைக் காணமுடிகிறது.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு சொல்லும் எவ்வாறு பாடலின் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் துணை புரிகிறது என்று விளக்குவதே மொழியியல் வழி இலக்கியத்தைத் துய்க்கும் முறையாகும்.

■ தொடரும்...

ஏற்சு நடக்கு..!

ஈச் சந்தை பரப்பாய் இயங்குகிறது
பனிப்பொடித் தூள்களுக்கிடையே கிடக்கும்
சப்பை முதுகு வெளவாலைப்
புரட்டி செதில்மடலைத்
நிறந்து பார்க்கிறாள் நெய்ப் பெண்

வலைஞரிடம் கை காட்டிப்
பருத்த கோடுடைய வாளையும்
பணக் குருத்து வராலையும்
செதில் நீக்கி அறுக்கச் சொல்கிறான்
பெருந்தாப்பைக்காரன்

தேஜசான வெண்பன்றியின்
அரக்குநிற செவ்வினறக்கி தலைத்துண்டுகள்
கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் வசீகரம் காட்டுகின்றன

குப்புக் கிடக்கும் தோலுரித்தக் குடுமிக் கோழி
பிசிராந்தையாரின் அடியறையெனக்
சோழனுக்குத் தூது சென்றிருக்கலாம்

மருத வயலில் மேய்ந்த
கம்போங் அயம்தான் வேண்டுமென
சேவற்கொடியேந்தாதக் குறையாய்
வீம்பாய்ச் செல்கிறான் ஜீனஸ் முருகன்

பாமாயிலில் முத்துக்குளிக்கும்
வஞ்சிராத்தின் நெஞ் உச்சந்தலை வரை பாய்கிறது

கல்லறையில் அடைபட்ட சார்ஷனையும்
கணவாயோடு சேர்த்துக் கிளறிய
மீனாங் கீரையையும் சேர்த்து
மேய்ந்துகொண்டிருக்கிறாள்
காலரைக்கால் உடைக்காரி

செவ்வரிக் கழலோடு
புளி இறாலை
இடது கைப் பெருவிரலோடு
சேர்த்து உறியும் தேவராட்டியும்
வோட்கா கலந்த பகந்திரவ மையினால்
கழுகுத் தலையை முதுகில்
பச்சை குத்தியக் குறுந்தாடியனும்
சாப்பிட்டு எழுந்ததும்
தட்டுகளை எடுத்துப் போட்டு
மேசையைத் துடைத்துக்கொண்டே
அடுத்த மேசைக்கு நகர்கிறாள் செம்முகக்கூன் முதுகி
நெஞ்சில்சரத்துணியுடன்
மலர்ந்த சூரியன் மேற்கில் சரிந்துகொண்டிருக்கிறது
பிரளை சாரங்களிலிருந்து நுண்நரம்பிகளைப் படரவிட்ட
வூகான் சந்தை இப்படியும் இருந்திருக்கலாம்

வள்ளலார் மையிஸ்த்திக் சாகாக்கல்வி - ஒர் ஆய்வு

முனைவர் லோ.தீபப்பிரியா

மதிப்பூரு விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
திருவள்ளுவர் அரசு கலைக்கல்லூரி, இராசிபுரம், நாமக்கல்

ஓவ்வொரு மனிதனும் இறைவனிடம் ‘பிறவா வரம் தா’ என்றே வேண்டுகிறார்கள். ஆனால், வள்ளலாரோ இறைவனிடம் நாம் பிறந்து விட்டபடியால் ‘மரணமிலா வாழ்வைக் கொடு’ என்கிறார். பிறந்த இப்பிறப்பே முடியாத போது இறந்தால் தானே மீண்டும் பிறக்க முடியும். அதனால் இறைவனிடம் ‘மரணமிலா பெரு வாழ்வைத் தா’ என வேண்டுகிறார்.

இறைவனை அடைவதற்கு நான்கு நிலைகள் உள்ளதாகச் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகிறது. வள்ளலார் இந்த மனித உயிர்களின் மீது கொண்டுள்ள பெருங்கருணை மற்றும் இரக்கத்தின் காரணமாக என்றைக்கு மனிதன் இந்த ஓவ்வொரு படிநிலைகளையும் கடந்து ஞானத்தை அடைவானோ? என்று என்னியே மனிதர்களுக்கு நேரடியாகப் பதின்மூன்றாம் படிநிலையாகிய ‘ஞானத்தில் சரியை’ நிலையினைத் திருவருட்பா ஆறாம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள 5576ஆவது பாடலில் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“நினைந்து நினைந்து உணர்ந்து

உணர்ந்து.....

மரணமிலாப் பெருவாழ்வில்

வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்ப்புகலேன்
சத்தியம் சொல்கின்றேன்
பொற்சபையில் சிற்சபையில் புகுந்
தருணம் இதுவே”

இந்தப் பாடலுக்கு விளக்கத்தை ஆசிரியர் ருத்ர ஷிவதா அவர்களிடம் கேட்ட போது, அவர் சூறிய விளக்கம் தமிழ்மொழியில் இவ்வளவு ஞானங்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றனவா என்ற ஆச்சரியத்தின் உச்சத்திற்கே போய்விட்டேன்.

“இறைவனை நினைந்து நினைந்து, உணர்ந்து உணர்ந்து, நெகிழிந்து நெகிழிந்து, அதனால் ஏற்படும் கண்ணீரினால் நம் உடல் நனைய வேண்டும். அப்படி இறைவன்பால் காதல் இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிரம்மஞானத் தவம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரம்மஞானத் தவத்தில்தான் வள்ளலார் சொன்ன மேற்கண்ட பாடலின் அனுபவங்கள் ஒரு சாதகனுக்கு முழுமையாகக் கிடைக்கும்”.

“பிரம்மஞானத் தவம் செய்யும் போது, நமது கண்மணியில் ஒளி பெரிதாகும்போது

கண்களில் கண்ணீர் பெருகி வரத் தொடங்கும். தவத்தின் ஆற்றலுக்கு ஒப்பக் கண்ணீர் உடலை வெகுவாக நனைத்துவிடும். அந்தக் கண்களைச் சித்தர்களும் ஞானிகளும் திருவடை என்று சொல்வார்கள். திருவடை என்பது பாதத்தைக் குறிப்பிடாது. மனிதனின் கண்களைத்தான் குறிக்கும்”.

“விழி மூடாமல் செய்தால்தான் அது தவம். விழி மூடி செய்வது தூக்கம். இதைத்தான் வள்ளலார் ‘விழித்திரு’ என்றார். தவம் செய்ய வேண்டுமென்றாலும் இறைவனைக் காண வேண்டுமென்றாலும் சொர்க்கவாசல் வழியே செல்ல வேண்டுமென்றால் விழிகளைத் திறந்து வைத்திருந்தால்தான் சாத்தியம். விழி மூடி இறைவனைக் காண முடியாது, விழிகளை மூடிக்கொண்டு சொர்க்க வாசலுக்குள்ளும் பிரவேசிக்க முடியாது”.

“இப்படித் திருவடிகளாகிய கண்களில்

உள்ள கண்மணியின் மையப்புள்ளியில் நம் நினைவு நிறுத்திப் பார்வையை உட்செலுத்திப் பிரம்மஞானத் தவத்தைச் செய்து வரும்போது, அங்கே கண்களில் வெப்பம் அதிகமாகி அதிகமாகி, கண்மணியை ஞானம் அடைய விடாமல் தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டிருக்கும் மும்மலத் திரைகளாகிய ஆணவம், கண்மம், மாயை ஆகிய சவ்வுகள் ஞானத் தவ வெப்பத்தால் இளகி, கிழிந்து, அறுபட்டுக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அகன்றுவிடும். மும்மலத் திரைகள் அறுபடாமல் பிறவி

அறுபடாது. மும்மலங்கள் எரிந்து போனதும் சிவம் தானே அவனின் நெற்றிக் கண்ணின் வழியே சாதகனுக்குத் தோன்றுவார்”.

“பிரம்மஞானத் தவத்தின் வெப்பத்தால் மும்மலத்திரைகளாகிய வினைகள் அழிந்து விடும். வினையற்றால் சாகா நிலை தானே உண்டாகிடும். வினை அழியும்போது அதற்குக் காரணமாகிய மனமும் அழிந்து போய்விடும். மனமற்றவனே ஞானி. ஞானிக்கு எண்ணங்கள் உதிப்பதேயில்லை. எண்ணங்களில்லாத பேரின்ப நிலையிலேயே ஞானிகள் இருப்பார்கள், ஒரு குழந்தையைப் போல”.

“தவம் செய்வார்க்கு அவம் ஒருநாளும் இல்லை, இது ஒளவையின் வாக்கு. இக்கல்வி தான் சாகாக் கல்வி. வினைகள் அழிந்து விட்டால் சாகாமல் இருக்கலாம். வினைகள் இருந்தால் இறப்பு நிச்சயம். வினையற்றால் சாகாநிலை நிச்சயம்”.

“இறைவனைப் பிழத்திட வேண்டுமென்றால், கண்மணியின் ஒளியைப் பிழத்திடவேண்டும். இந்த ஒளியை வைத்துத்தான் மனதைத் திறக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்து விட்டால் கண்மணி வாசலாம் சொர்க்க வாசலைத் திறந்து விடலாம். இதுதான் ஞான இரகசியம்”.

“நமது உயிர் ஒடுங்கி வாழும் இடம் பிணியல். அதற்குள்ளே இறைவனின் உயிர் ஒளியாக உள்ளது. ஒளியைக் கொண்டுதான் ஒளியைத் தூண்ட முடியும். பிரபஞ்சத்தின்

பேரொளியான காந்தப் பிராண ஒளி ஆற்றலைக் கொண்டு நம் உயிரொளியைத் தூண்ட வேண்டும். இதை ஒரு சற்குரு நமக்கு அனுபவப் பாடமாக உடனிருந்து தீட்சை கொடுத்துக் கற்றுக் கொடுப்பார். அப்படிப் பிரபஞ்சத்தின் ஒளி காந்த ஆற்றல்களை நம் உயிர் செல்களில் முழுமையாகப் பரவும்படி செய்து, நம் சாதாரணச் செல்கள் ஒளி செல்களாக உருமாறி நிற்கும். ஒளி செல்களுக்கு அழிவில்லை என்பதால், ஒளி செல்கள் உள்ள தேகம் அழியா நிலையைப் பெற்றிடும். இதுதான் சாகாக் கல்விக்கான பிரம்ம வேதியியல் பாடமாகும். ஊன உடலை ஒளியுடலாக மாற்றும் சாகாக் கல்வியாகும்”.

மெய் பொய்க்காமல் அழியாமல் வைக்கும் பிரம்ம ஞானத் தவத்தின் ரகசியத்தை அறிந்து காத்தால், இந்த மெய் மெய்யான ஒளிதேகமாகிவிடும். இதைத்தான் வள்ளலாரும் ‘மெய்யுடலை பொன்போல் பாதுகாக்க வேண்டும்’ என்கிறார்.

வலது கண் சூரியன் என்றும் இடது கண் சந்திரன் என்றும் கூறப்படுகிறது. நமது இரு கண்களிலும் (திருவடிகளிலும்) உணர்வால் வெப்பத்தைப் பெருகிடச் செய்தால், சூரியச் சந்திரனாகிய இரு கண்களின் ஒளிகளும் ஒன்று சேர்ந்துவிடும். ஒன்று சேரும்போது மூன்றாவது கண்ணாகிய நெற்றிக்கண் திறந்து கொள்ளும். ஞான மெய் அனுபவம் பெற வேண்டுமாயின், மெய்யிலே விளங்கும் மெய்ப் பொருளான இரு கண்மணிகளைப் பற்றிவிட-

வேண்டும் என்பது ருத்ர ஷிவதா அவர்களின் கூற்றிலிருந்து எனக்கு விளங்கியது.

திருவருட்பாவில் திருவடிகளைப் பற்றிய பாடல்கள் சிலவற்றைக் காண்போம். வள்ளலார் இந்தப் பிரம்ம ஞானத் தவத்தில் சொல்லப்பட்ட சுடராழி தவத்தைச் செய்துதான் ஞான ஒளி உடலைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதற்கு அவரின் எண்ணற்ற பாடல்களே சாட்சிகளாகவும் எடுத்துக்காட்டுகளாகவும் காணப்படுவதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

“கண்ணே கண்மணியே கண்ஒளியே

கண்ணுட்

கலந்து நின்ற கதிரே அக்கதிரின் வித்தே”

(திருவருட்பா-3, பா-2096)

“அண்டமெல்லாம் கண்ணாகக்

**கொளினும் காண்டற்கு
அனுத்துணையும் கூடாவென் றனந்த
வேதம்”**

(திருவருட்பா-3, பா-2113)

“மாற்றிய பகும்பொன்னே மணியே

**என்கண்ணே கண்மணியே
யார்க்குத் தோற்றிய சுயஞ்சுடரே
ஆனந்தச் செழுந்தேனே சோதியே”**

(திருவருட்பா-3, பா-2142)

**“என்னிரு கண்காள் உமது பெருந்தவம் எப்
புவனத்தில் யார்தான் செய்வார்”**

(திருவருட்பா-4, பா-2770)

வள்ளலார் தம் இரு கண்களாலும் செய்த பெருந்தவத்தை எந்த உலகத்திலும் யாரால்தான் செய்ய முடியும் என்று வியந்து போற்றுகிறார்.

“மெய்விளக்கே விளக்கல்லால்
வேறுவிளக்கில்லை என்றார் மேலோர்”
(திருவருட்பா-4, பா-3028)

இங்கு மெய் எனப்படும் உடம்பில் விளக்காக இருப்பது கண் ஆகும். இதைத் தவிர உடம்பில் வேறு விளக்கில்லை என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருப்பதை வள்ளலார் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

“காணுகின்ற கண்களுக்குக்
காட்டுகின்ற ஒளியாய்”
(திருவருட்பா-5, பா-3125)

“மரணமற்று வாழ்க எனத்
திருவார்த்தை அளித்தாய்”
(திருவருட்பா-5, பா-3074)

“கண்ணிலே எனது கருத்திலே
கலந்த கருத்தனே”
(திருவருட்பா-6, பா-3557)

“கண்ணாற் அழுதக்கடலே என்
கண்ணே கண்ணுட் கருமணியே
தண்ணார் மதியே கதிர்பரப்பித்
தழைத்த சுட்ரே தனிக்கனலே
எண்ணாடரிய பெரிய அண்டம்
எல்லாம் நிறைந்த அருட்சோதி”

என்றும் (திருவருட்பா-6, பா-3583)
“என் இதயக் கமலத்தே

இருந்தருளும் தெய்வம்
என் இரண்டு கண்மணிக்குள்
இலங்குகின்ற தெய்வம்

தூண்டா மணிவிளக்காய்
துலங்குகின்ற தெய்வம்
சாகாதவரம் எனக்கே தந்த
தனித்தெய்வம்”
(திருவருட்பா-6, பா-3910)

என்று தனக்குச் சாகாத வரம் அளித்த அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவரைப் பாடு மகிழ்கிறார்.

“கண்களிக்கப் புகைசிறிதும்
காட்டாதே புருவக்
கலைநடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர
விளக்கே”
(திருவருட்பா-6, பா-4108)

இந்தப் பாடலில் புருவத்தின் மத்தியில் உள்ள கண்மணியின் நடுவே ஊசிமுனை துவார அளவு ஒளி துலங்குகிறது. அந்த ஒளி துலங்கிக் கொண்டிருக்கும்போதே வெளியே நாம் ஏற்றி வைக்கும் விளக்கின் ஒளியிலிருந்து புகை வருவது போல, இந்தக் கண்மணியிலுள்ள ஒளி விளக்கிலிருந்து புகை வருவதில்லை என்பதால் புருவக் கலை நடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர விளக்கு என்றார். புகை வராத நெருப்பு கண்மணியில் உள்ள ஒளியில் இருப்பதாகும். “சுடு நெருப்பு புகைக்கும் தண்நெருப்பு புகைக்காது குளிரும்” என்கிறார் வள்ளலார்.

இப்படித் திருவருட்பாவின் அற்புதங்களைச் சிறந்த தன்மைகளை வெளிப்படுத்தப் பல ஆயிரம் நூல்களை எழுதினாலும் முடியாது. அவ்வளவு பெருமை வாய்ந்தது திருவருட்பா ஆகும்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் நிதானம், நிம்மதி வந்துவிட்டதாகக் கூறுகிறார். திருவருட்பாவின் ஆறாம் திருமுறை முழுக்க ஞானக் களஞ்சியமாகவே உருவாக்கித் தந்துள்ளார். இதன் ஒவ்வொரு பாக்களையும் நினைக்க நினைக்க நெஞ்சில் தேனூறி அமுதாறும். ஒவ்வொரு சொல்லுமே மெய்ப்பொருளாம் நமது இரு கண்களையே (திருவடிகளையே) விளக்குகிறது.

திருவருட்பாவைச் சிந்தித்து உணர்ந்து நெறிப்படி பிரம்மஞானத் தவம் செய்து வாழும் மனிதர்கள் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெற்றே தீருவார்கள்.

எனவே, எனக்கு வழிகாட்டியான ஆசிரியர் ரூத்ர ஷிவதா அவர்கள் கூறும் பிரம்ம ஞானத் தவத்தைச் செய்து வரும் ஞான அனுபவங்களைக் கேட்கும்போது எனக்கு நிறையவே தலைச் சுத்திடுச்சு.

ஒரு மாணவர் மூன்றாவது கண்ணைப் பார்த்தேன் என்கிறார். இன்னொரு மாணவர் ஓங்காரத்தின் ஓசையைத் தவத்தில் கேட்பதாகக் கூறுகிறார். மற்றொரு மாணவர் மூன்றாவது கண்ணின் உள்ளே ஒளியின் அளவு பெரிதாகிக் கொண்டே போவதாகக் கூறுகிறார். அடுத்த மாணவர் தவம் முடித்த பிறகு உடல் முழுவதும் அளப்பரிய புத்துணர்ச்சியோடும் உற்சாகத்தோடும் சக்தியோடும் இருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஒருவர் நிறைவான வாழ்க்கையை இப்பொழுதுதான் வாழ்கிறேன் என்கிறார். மற்றொருவர் அனைத்து விசயத்திலும் சமநிலை,

ஒரு மாணவியோ தலையின் நடுவே அண்ணாக்கு மேலே இனிப்பாக ஏதோ ஒரு திரவம் வழிந்து கொண்டே இருப்பதாகவும் அதைச் சுவைக்கச் சுவைக்கப் பேரின்பமாக இருக்கிறதாகவும் கூறுகிறார். இப்படி இவரின் மாணவர்கள் அனைவரும் கூறும் ஞான அனுபவங்கள் கணக்கில் அடங்காதவை. ஆசிரியர் ரூத்ர ஷிவதா அவர்கள் பிரம்ம ஞானக் குருகுலத்தில் ஆதித்தமிழ்ச் சித்தர்களின் சாகாக் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுத்து வருகிறார்.

எனவே, நம்முடைய ஆதித் தமிழ்ச் சித்தர்களின் சாகாக் கல்வியைக் கற்கும்போது செய்யப்படும் தவத்தில் எண்ணற்ற ஆற்றல்கள் பிரபஞ்சத்திலிருந்து உறிஞ்சிகொள்ள முடிகிறது என்பதும் அதற்குத் தீட்சை (தீ+அட்சை=கண்களின் தீ) யின் போது மாணவர்களின் உயிர்களுக்குள் பிரம்மஞானமானது விதையாக விதைக்கப்படுகிறது என்பதும் ஆசிரியர் ரூத்ர ஷிவதா அவர்களிடம் கண்கூடாகக் காணும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன், இன்றும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆக, நமது ஆதித் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கலையான சாகாக் கலை இன்னும் இவ்வாசிரியரைப் போன்ற மகான்களிடத்தில் வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை நினைக்கும்போது தமிழ்மொழியின் இமயம் கண்டு பிரமித்துப்போய் நிற்கின்றேன். ■

துளர்க்கும் சுந்தகள்...

நாம் பிறருக்கு
அனிக்கும்
இன்பத்திலேயே
நமக்கு மகிழ்ச்சி
இருக்கின்றது
- மோஸ்

உதவும்
மனப்பான்மை
உள்ளவனுக்கே
குறை கூறும்
உரிமையுண்டு
- ஆபிரகாம் விங்கன்

அன்புள்ள
மனம்
சலனமற்று
ஒடும்
நதி
- பழமொழி

அன்பும்
இரக்கமும்
இரட்டைக்
குழந்தைகள்
- டிரைட்டா

அன்பு
கொண்டவன்
என்னதான்
சொன்னாலும்
நம்மை இழிவு
படுத்துவதாகாது
- மாக்ஸிம் கார்க்கி

இனிபு...

குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம்

குவைத் நாட்டில் கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளாகக் குவைத் வாழ் தமிழ் மக்கள் மட்டுமின்றி உலகெங்கும் வாழும் மக்களுக்குக் கல்வி, சமயம், மொழி, சமூகம், வேலை வாய்ப்பு, பொது நலன், ஆரோக்கியம், தேசியம், ஒருமைப்பாடு, வினாயாட்டு முதலான தளங்களில் பல்வேறு சேவைகளைச் சிறப்பாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்றது குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம்.

மேற்கு ஆசியாவில் கிழக்கு அரேபியாவின் வடக்கு மூலை நாடாக அமைந்துள்ளது குவைத் நாடு. இதன் தலைநகரான குவைத் தெருநகரம் அமீரகங்களின் அரசியல், கலாச்சாரம் மற்றும் பொருளாதார மையமாக விளங்குகிறது. குவைத் நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை 43,48,395 பேர்.

இதில் ஏறக்குறைய மூன்றில் இரண்டு பாகம் குவைத் நாட்டைச் சாராதவர்கள். பிற நாட்டு அரபியர் 27.9 விழுக்காடும் ஆசியாவைச் சேர்ந்தவர்கள் 37.8 விழுக்காடும் ஆப்ரிக்கர்கள் 1.9 விழுக்காடும் வசித்து வருகின்றனர். ஏறக்குறைய 24 இலட்சம் பேர் வசிக்கும் குவைத் தெருநகரில் இந்தியர்கள் மூன்று இலட்சம் பேர்

பரங்கிப்பேட்டை மஸ்ஜி஦் அலிப்பிலுள் உலமா

அ.பா.கலீல் அஹ்மத் பாகவி

பொதுச் செயலாளர்,

குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம், குவைத்

இருக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு இலட்சம் பேர் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

குவைத் வாழ் மக்கள் மட்டுமல்லாது உலகெங்கும் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு மத, இன, தேச பாகுபாடினரிச் சேவை செய்வது என்ற நோக்கத்தில் 2006ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்ற குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம், குவைத் இந்தியத் தூதரகம், தமிழ்நாடு அரசு தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகம், உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ்ப் பரப்புரைக் கழகம், குவைத் தொகை அவ்காஃப் இசுலாமிய விவகாரங்கள் துறை அமைச்சகம், பள்ளி வாசல்கள் துறை நிருவாகம், மஸ்ஜிதுல் கபீர் நிருவாகம், வெளிநாட்டு உறவுகள் துறை, தமிழ்நாடு மாநில ஐமா அத்துல் உலமா சபை, புதுடெல்லி இந்திய இசுலாமியக் கல்வி வாரியம், தமிழ்நாடு மஜ்லிஸ் தாலீமுல் குர் ஆன் (மக்தப தாலீம் கமிட்டி) மற்றும் Heavenly Culture, World Peace, Restoration of Light (South Korea)

ஆகியவற்றில் பதிவு செய்யப்பெற்ற அங்கீகாரிக் கப்பட்ட ஒரே சங்கமாகத் திகழ்வது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

குவைத், இந்தியா மற்றும் ஐக்கிய ராஜ்ஜியம் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து கவிக்கோ விருது, சிறந்த சமூக சேவை விருது, தமிழ் நல்லாசிரியர்கள் விருது, மார்க்கத் தோழர்கள் விருது, தாளமுத்து நடராசன் விருது, சிறந்த களப்பணியாளர்கள் விருது, சிறந்த சமூக சேவை விருது, டாக்டர் அப்துல் கலாம் விருது, சேவைச் சுடர் விருது, சிறந்த சேவை அமைப்பு விருது, மவ்லானா அபுல் கலாம் ஆஜாத் தேசியக் கல்வி விருது, சிறந்த சர்வதேச அமைப்பு விருது, சமூகத்தின் தூண் விருது மற்றும் வள்ளல் விருது என 25க்கும் மேற்பட்ட விருதுகளையும் குவைத் அரசு அவ்காஸிப், இசுலாமிய விவகாரங்கள் துறை அமைச்சகம், மஸ்ஜிதுல் கபீர் நிருவாகம், பள்ளிவாசல்கள் துறை நிருவாகம், குவைத் இந்தியத் தூதரகம் குவைத் இலங்கைத் தூதரகம், குவைத் மலேசியத் தூதரகம், உள்ளிட்ட பல்வேறு அரசு மற்றும் தனியார்

**பொதுச் செயலாளர்
பரங்கிப்பேட்டை மல்லவீ அஃப்பீலுல் உலமா
அ.பா.கலீல் அஹ்மத் பாகவீ**

தொடர்புக்கு :
**குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம்,
(K-Tic) குவைத்**

அமைப்புகளிடமிருந்து 50க்கும் மேற்பட்ட நற்சான்றிதழ்களையும் பெற்றுள்ளது இச்சங்கம்.

குவைத்திலேயே மிகப்பெரிய தமிழ் அமைப்பாக ஓளிர்கிற குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம் 5 உச்ச மட்ட நிருவாகிகள், 10 உயர் மட்ட நிருவாகிகள், 85 துணை நிருவாகிகள், 60 செயற்குழு உறுப்பினர்கள், 400 பொதுக்குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் 200 களப்பணியாளர்கள் ஆகியோரைத் தன்னகத்தே கொண்ட சிறப்புடையது.

இச்சங்கம் இந்தியப் பிரதமர் தேசிய நிவாரண நிதி, தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி, கேரள முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி, குவைத் இந்தியத் தூதரகம் நிவாரண நிதி

எனப் பொதுமக்களின் பங்களிப்புடன் குவைத் தமிழ் இசலாமியச் சங்கம் செய்த சிறு உதவிகள் ஏராளம். இதற்காக உறுப்பினர்களிடம் நிதி பெற்று உற்றுயிர் உதவவும் இச்சங்கம் முனைந்து பாடுபட்டுள்ளது. இயற்கைப் பேரிடர்களின் போது சங்க உறுப்பினர்கள் தாமாகவே முன்வந்து பெருந்தொகை தந்து உதவி வருவது சங்கத்தின் புகழுக்கு மேலும் மெருகூட்டுகிறது.

ஆண்டுக்கொரு முறை ‘பிறை’ என்ற பெயரில் பயனுள்ள கட்டுரைகளைக் கொண்ட மலர் ஒன்றையும் குவைத் தமிழ் இசலாமியச் சங்கம் வெளியிட்டு வருகிறது. இவை தவிர இணையதளம், வலைத்தளம் முதலியவற்றின் மூலமாக அகில உலகத் தமிழர்கள் பயன்பெறும் வகையில் அரிய பணிகளை ஆற்றி வருகிறது குவைத் தமிழ் இசலாமியச் சங்கம்.

அரபி மொழியே நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக விளங்குகிறது. அனைத்துப் பள்ளிவாசல்களும் அரசின் தனி கட்டுப்பாட்டில் இயங்குகின்றன. இத்தகைய சூழலில்

குவைத்தில் ஒரு பள்ளிவாசலில் தமிழில் ஜாம்‌ஆகுத்தபா பயனும் ஜாம்‌ஆவிற்குப் பிறகு தமிழில் சொற்பொழிவும் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த மாபெரும் சாதனையை நிகழ்த்திய பெருமை குவைத் தமிழ் இசலாமியச் சங்கத்தையே சாரும்.

விடுதலை நாள், குடியரசு நாள் மற்றும் வேறு முக்கிய நாள்களையொட்டி ஜாம்‌ஆத் தொழுகைக்குப் பிறகு சிறப்பு நிகழ்வுகளும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. ஹிஜர்் ஆண்டு மற்றும் சங்கப் புத்தாண்டு விழா, சீத்துன் நபி விழா, மிஅராஜ் மற்றும் ரமலான் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தமிழகத்திலிருந்து மார்க்க அறிஞர்களையும் கல்வியாளர்களையும் அழைத்து மாநாடுகளையும் இச்சங்கம் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறது. மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இவ்விழாக்கள் அமைவதில் சங்கம் கண்ணும் கருத்துமாகச் செயல்படுகிறது.

குவைத் தமிழ் இசலாமியச் சங்கம் ஆற்றிவரும் மொழி, சமூக மற்றும் மார்க்கப் பணிகள் அளவிடற்காரியவை; அந்நிய மண்ணில் தாயக மக்களை ஒருங்கிணைத்துச் செய்து

வரும் சமுதாயச் சேவைகள் மிகவும் சிறந்தவை; கல்வித் துறையிலும் இலக்கியத் துறையிலும் கவனம் கொண்டு புரிந்துவரும் தொண்டுகள் பாராட்டுக்குரியவை.

குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கத்தின் கல்விப் பணிகளில் சில....

குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம் 2006இல் தொடங்கப்பட்டபோது ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களில் கல்விக்காக இரண்டு செயற்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

* நம் சமுதாய மக்களுக்குக் கல்வியின் அவசியத்தை எடுத்துக் கூறி, அதற்குண்டான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல். தகுதியிருந்தும் கல்வி கற்க வசதியில்லாத மாணவ, மாணவியருக்குக் கல்வி உதவித் தொகை கிடைக்க உதவி செய்தல்.

* குவைத் வாழ் தமிழ் மக்களின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு ‘கல்வி அறக்கட்டளை’ ஒன்றினை உருவாக்கி, அதன் மூலம் கல்விக்கூடங்களை நிறுவி, அவற்றைச் சிறப்பாக நடத்துதல்.

இறையருளால் இன்று இவற்றுடன் மேலதிகமான பல்வேறு நற்பணிகள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

குவைத் தமிழ்த் தூதரகம், குவைத் தமிழர்களிட்ட பல்வேறு அரசு, அரசு சாராத அமைப்புகளின் அங்கீகாரம் பெற்ற இச்சங்கம்

கல்விப் பணிகளுக்காகக் கீழ்க்காணும் அமைப்புகளின் அங்கீகாரங்களையும் பெற்றுள்ளது.

* தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகம், தமிழ்நாடு அரசு, சென்னை, தமிழ்நாடு.

* இந்திய இசுலாமியக் கல்வி வாரியம், புதுடெல்லி, இந்தியா.

* மஜ்ஜில் தங்லீமுல் குர்�ஆன் (மக்தப் தங்லீம் கமிட்டி) சென்னை, தமிழ்நாடு.

30க்கும் மேற்பட்ட துறைகள், குழு அமைப்புகள், 25க்கும் மேற்பட்ட கிளைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள நமது சங்கம் கல்விப்பணிகளுக்காகக் கல்விக் குழு, அறிஞர்கள் குழு, மனித வள மேம்பாட்டுக் குழு, இலக்கியக் குழு, நாலகக் குழு ஆகியவற்றையும் ஏற்படுத்திச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தி வருகிறது.

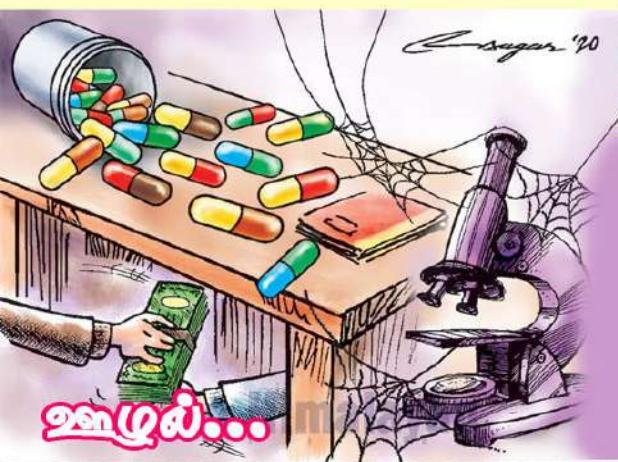
கல்வி சார்ந்த போட்டிகளை நடத்திப் பரிசுகளையும் சான்றிதழ்களையும் தொடர்ந்து வழங்கி வருகின்றது குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம். இச்சங்கம் பல்வேறு விருதுகளையும் பாராட்டுச் சான்றிதழ்களையும் பெற்றிருந்தாலும் கல்விச் சேவைகளுக்காக, குவைத் தமிழோசை கவிஞர் மன்றம் வழங்கிய தமிழ் நல்லாசிரியர்கள் விருது, குவைத் செந்தமிழர் பாசறை வழங்கிய தாளமுத்து நடராசன் விருது முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து தமிழர்களுக்காகச் செயல்பட்டு வருவதில் குவைத் தமிழ் இசுலாமியச் சங்கம் பெருமிதம் அடைகிறது■

பொப்பா...

அப்பாவின் உயரத்தில்
தொலைவில் தெரிகிறது
நம்பிக்கைக்கீற்று...

ஷாடுப்...

உச்சத்திலிருந்து வீழ்கிறது...
ஒடிப்பிடியுங்கள் காய்ம்படாமல்... மழைத்துளியை

கவுத்துள்ளன்

—முனைவர் மு.செந்தில்குமார்

கால ஓட்டத்தில்...
நிதானமாய்... காலம்
மேடு, பள்ளமாய்
வாழ்க்கை

காலம்...

மருத்துவ
ஊழலில்
விரைந்து
வளர்கிறது
கிருமிகள்

போஸ்டோக்...

பற்றியெறிகிறது
அம்மாவின் வயிறு
அப்பா... டாஸ்மாக்கில்

குறிப்பிட்ட ஓர் எல்லைக்குள்ளேயே சுற்றிக்கொண்டிருந்த சிங்கப்பூர்ப் படைப் பிலக்கியத்தில் அண்மைக் காலமாகச் செம்பவாங், இரயில், சுண்ணாம்பு அரிசி, அம்மாவின் வாடகை வீடு, அம்பரம் என வேறொரு தளத்தில் கதைகளைப் புனைவதில் குறிப்பாகப் புதினம் புனைவதில் ஆர்வம் மேலிட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. மா. இளங்கண்ணனின், ‘வைகறைப் பூக்கள்’ புதினத்திற்குப் பிறகு பலின் கவனத்தை ஈர்த்த புதினங்களாக இவை அமைந்துள்ளன. “சமூக வாழ்க்கை முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்படும்போதுதான் படைப்பிலக்கியத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும்” என்கிறார் கோவை ஞானி. ஆனால், இந்தப் புதினங்கள் அனைத்தும் அவை நடந்த கால கட்டத்தைக் கடந்து ஒரு மீன் பார்வையாக இன்று முன்னெடுக்கப்படுவது தமிழ்ச் சமூகம் இந்தச் சிங்கப்பூர் நிலத்தில் கடந்துவந்த வாழ்வியல் அனுபவங்களின் ஒருவகை முன்னெடுப்பாகவே தெரிகிறது.

செம்பவாங் புதினம் அன்றைய செம்பவாங் வட்டார மக்களின் சமூக வாழ்வியலை மிக இயல்பாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இரயில், மரண சயாம் ரயில் பாதையைக் கடந்து உடைந்தவர்களின் மன உணர்வுகளையும் சுண்ணாம்பு அரிசி, ஜப்பானியர் ஆட்சியில் இங்கு நடந்த கொடுமைகளையும் வாழ்வாதாரப் போராட்டங்களையும் அம்பரம் இரண்டாம் உலகப்போரில் சிதைந்த மனித வாழ்வின்

ஞானக்ஷீலந் (புத்தந)

முனைவர் எம்.சேகர், சிங்கப்பூர்

சிக்கல்களையும் மன உடைப்புகளையும் வெளிப்படுத்துவதாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்திரஜித்தின் ‘அம்மாவின் வாடகை வீடு’ அறுபது, எழுபதுகளில் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலைப் பின்னி எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அதில் சொல்லப்பட்ட பல விசயங்கள் இன்னமும் நம் சமூகத்தில் தீர்க்கப்படாதவைகளாகவே இருக்கின்றன என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

இவர் நவீன தமிழ்ப் புனைவுலகின் மிக முக்கியமான படைப்பாளர்களில் ஒருவராய்த் திகழ்பவர். அவருடைய கதைக்களன்களும் அதற்கேற்ற தேர்ந்த சொற்பயன்பாடுகளும் கவித்துவமான எள்ளல்களில் சிக்கித் தவிக்கும் மானுட வாழ்வின் அபத்தங்களையும் அதன் பக்கங்களையும் நமக்கு மிக அருகில் கொண்டு வருபவையாக இருக்கின்றன. சின்னச் சின்ன வாக்கிய அமைப்புகளில் சொல்ல வேண்டியவற்றை மிக இயல்பாக நம் மனத்தில் பதியம் செய்வதில் சிறந்த எழுத்தாற்றலையும் பெற்றவர்.

இந்திரஜித்தின் ரயில், அம்மாவின் வாடகை வீடு, ஞானக்கூத்தன் என மூன்று புதினங்களும் சிங்கப்பூரின் கடந்த வாழ்க்கையின் பிரதிகளாக பெரிய பெரிய விருட்சங்களாக நம் முன்னே விரிந்து நிற்கின்றன. அவை சொல்ல மறந்த,

தலைப்பு : ஞானக்கூத்தன்

வகை : புதினம்

ஆசிரியர் : இந்திரஜித் - சிங்கப்பூர்

வெளியீடு : உயிர்மை பதிப்பகம்

சொல்லப்படாத, எழுத்தில் இல்லாத வாழ்க்கையை நம்மில் பலர் இன்று வாழாத ஒரு வாழ்க்கையின் பல பிரதிகளை நமக்குள் காட்சிப்படுத்திச் செல்லத் தவறவில்லை. சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய அன்றைய வாழ்வியல் முரண்களை இணைத்து எதிர்காலச் சமூக மாறுதல்களுக்கான விதைகளைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் விதைத்துள்ளார்.

இந்த நவீன காலத்தில் சாமானியர்களுக்கு நிகழும் அகப்பற வாழ்வியல் சிக்கல்களை அவர்களே நம்மோடு பேசத் தொடங்குகின்றனர். இத்தகைய போக்கு இதுநாள் வரையில் நாம் கடைப்பிடித்து வந்த மரபுகளை ஆராய்ந்து, மீள்பார்வை செய்து இதுவரை இலக்கியத்தில் பேசப்படாத சக மனிதர்களின் சிக்கல்களை அல்லது அவர்களின் புதிய மன இயல்புகளைப் பதிவு செய்ய வைக்கிறது. கருத்துச் சொல்வதற்காகவும் அவற்றைப் பதிவு செய்வதற்காகவும் எழுதும் எழுத்து இன்று வழக்கியான வருகிறது. கண் முன்னால் நடக்கும் வாழ்க்கை இப்படித்தான் இருக்கிறது. அதைத்தான் எழுதுகிறேன் என்று படைப்பாளன் சொல்வதையும் கேட்க முடிகிறது. இந்திரஜித்தும் அதைத்தான் இப்படிப் பதிவு செய்கிறார்.

“நான் சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன் என்பதற்காக நான் இந்த நாவலை எழுதவில்லை. இது இப்படி இருந்தது என்பதைச் சொல்கிறேன்;”

ஞானக்கூத்தனும் அந்த வழியேதான் செல்கிறான். தன்னுடைய வாழ்க்கை அனுபவத்தை அவனது பாணியில் மிக யதார்த்தமாக எளிய மொழியில் சொல்லிச் செல்கிறான்.அந்த வாழ்க்கையில் அவனோடு பயணித்த அனைவரையும் ஒவ்வொரு சூழலிலும் மறக்காமல் சொல்லிச் சொல்லிச் செல்கிறான்.அவனுடனான பயணம் டைம் குளோக்காக நம்மைப் பின்னோக்கி சிங்கப்பூரின் சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலத்துக்குள் அழைத்துச் செல்கிறது. ஊட்லண்ட்ஸ்லிருந்து பாசர் ரீஸ்ஸு உக்கு நேரடியாகச் செல்லாமல் ஒவ்வொரு இரயில் நிலையத்திலும் நின்று நின்று செல்வதுபோல் நாவலும் சிவாவின் வாழ்வில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு சம்பவங்களுக்குள் நின்று நின்று நிதானமாகப் பயணித்துச் செல்கிறது.

அந்தப் பயணத்தினாடே அவன் சந்திக்கும் மனிதர்கள் கடை முதலாளி, வேலண்ணன், அவரின் காதலி மெனா, செம்பி, பாரி, ரத்தினம், சரோஜா, வெரோனிக்கா, சடைமுடி குளத்தோர தாத்தா, ஜோதிடர், மாட்டு வண்டி முத்தையா அண்ணன், கோயில் பூசாரி குணாளன், இட்லி கடை கந்தையா, துக்கான் முருகன், ஏருமையின்மேல் வரும் சீனக்கிழவன், தாமோதரன், கருப்பையா, புரட்சியாளன் ராஜன், சடைமுனி, காசி, இனிப்புக் கடைக்கார பாய்,

கிளி ஜோசியர் குழந்தையப்பன், தாதி நீலவேணி அக்கா, சீனத்தாதி பெய்க்குவான், கேங்ஸ்டர் மைக்கல், கோபாலு, வண்டி உணவுக்கடை ராமன், மைக்கலின் காதலி ரெச்சல், கேங்ஸ்டர் தலைவன் பத்மா, பத்மாவின் தல தடி ராமச் சந்திரன், இன்னொரு தல கிஷ்டா, பத்மாவின் அண்ணன் முகிலன், முடிவெட்டும் மலாய்க்காரர் மத்தாய், ரொட்டிக்கடை ரன்பீர் குமார், சிங்கப் பெருமாள் கோயில் தவழுனி என்று இவர்கள் மட்டுமல்லாமல் இரவின் நிலவும் நட்சத்திரங் களும் தென்றலும் காளி கோயிலும் நரசிம்மப் பெருமாள் கோயிலும் என புதினம் முழுக்க நிறைந்து அன்றைய சிங்கப்பூரின் ஒரு சாமானி யனின் வாழ்க்கைச் சூழலுக்குள் நம்மையும் அழைத்துச் செல்கிறது.

அம்மாவிடம் கூடச் சொல்லிக் கொள்ளாமல் பிழைப்பைத் தேடி சிங்கப்பூருக்கு வந்து, தங்க ஓரிடமும் இல்லாமல் பல நாட்கள் சாப்பிடாமலும் இருந்த ஓர் இளைஞனின் வாழ்க்கையில் நிகழும் மன நெருக்கடிகள், உள்ளுணர்வுகள், சிக்கல்கள், பாதிப்புகள், குருரங்கள், அவலங்கள், மாற்றங்கள், வாழ்வின் அர்த்தமின்மை என பலவற்றையும் தன் எழுத்தின் வாயிலாக அழகியல் தன்மையுடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் இந்திரஜித். இந்த புதினம் அன்றைய சிங்கப்பூர் மனிதர்கள் அல்லது சமூகத்தின் வாழ்வியல் இயங்கியல் குறித்தான் ஒரு சிந்தனையையும் வாசகர்களிடையே ஏற்படுத்துகிறது. இதன்வாயிலாக அன்றைய சூழலில் நிகழ்ந்த பல்வேறு பிரச்சினைகளை அறியவும் வைக்கிறது.

புதினத்தில் வரும் சில அழகியல் வழக்கத்தில் தமிழாக மாறிவிட்டதைக் கொற்றோடாகள்:

‘வாகனங்கள் செத்துவிட்ட நல்ல ராத்திரி’

‘பகலை எடுத்து ஒரு மூலையில் வைத்துவிட்டது இரவு’

‘பழைய நாளின் புழுதிகள் வந்து கண்ணே மூடின’

‘சுருட்டுக்கு ஒரு காலை முத்தம் கொடுத்து கண்றது நெருப்பு. சுருண்டு எழுந்தது மோகப்புகை’

‘ஜயாயிரம் வருடமாக நாங்கள் எந்தப் பெண்ணையும் தாலி கட்டாமல் தொடுவதில்லை’

‘தமிழ் தெரியாதவர்கள் கூட அவரை நல்ல கவிஞர் என்று சொல்வார்கள்’

‘சுட்டுப்போட்ட தோசை ஆறிப்போன மாதிரி வானம் வாடி இருந்தது’

‘ராத்திரிப் பூ மாதிரி தன்னந்தனியாக நின்று கொண்டிருந்தது நிலவு’

‘நம்மள மதிக்காத ஒருத்தர மதிச்ச பதில் சொல்றது தப்பு’

‘தமிழ்ல ஹோர்மாட் சம்பாய் கெரமாட்டுனு சொல்லுவோம்’ (இது மலாய் சொற்றோட்.

வழக்கத்தில் தமிழாக மாறிவிட்டதைக் குறிக்கிறது. சமாதிக்குச் செல்லும் வரை நமக்கு மரியாதை கிடைக்கும்)

நம் சிந்தனைக்கும் கற்பனைக்கும் தீணி போடும் நிறைய வாக்கிய அமைப்புகள் இப்புதினம் முழுக்க மகரந்தப் பூக்களைப்போல பரவிக் கிடக்கின்றன.

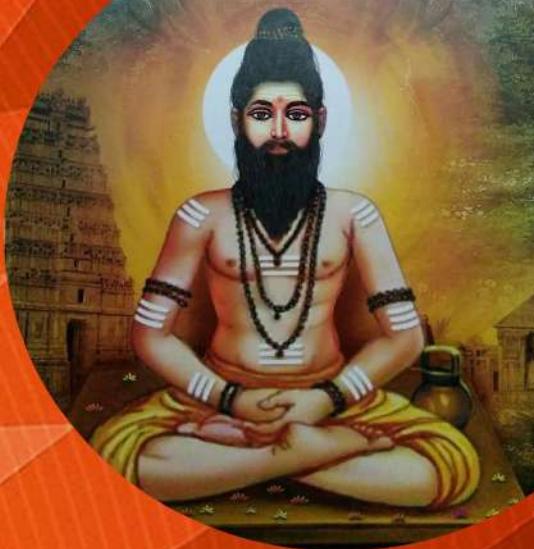
இந்திரஜித்தின் இரயிலில் பயணித்த போதும் இந்த ஞானக்கூத்துணாடு உடன் சென்றபோதும் வாசகணாய் என்னால் உணர முடிந்தது ஒன்றுதான்.

“இன்னும் கொஞ்சத் தூரம் பயணித் திருக்கலாமே” என்பதுதான். ஒரு வாசகனின் மனத்தில் இத்தகைய ஏக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருப்பது அவரின் எழுத்துக்குக் கிடைத்த வெற்றியாக நான் பார்க்கிறேன். தொடர்ந்து எழுதுங்கள்.

அடுத்த தலைமுறையினர் சிங்கப்பூரின் முந்தைய முகத்தை நம்பகத்தன்மையோடு இன்னும் முழுமையாக உள்வாங்கிக்கொள்ள நிறைய எழுதுங்கள்.

தீர்முலர்..!

ஆகமத்தின் வழி
அகிலத்தைத் தன்
வயப்படுத்தியவன்

யாக்கையே
ஆண்டவன்
உரைவிடமென;
உயிரினுக்கு
மூலமெனப்
பின்னுணர்ந்து
சொன்னவன்

ஏழையின் சிரிப்பில்
இறைவனைக் காண
யாவர்க்குமாம்
உண்ணும் போது
உணவிடு! என்று
ஆதியிலேயே
அழுத்தமாய்
உரைத்தவன்

ஊனுக்குள்
ஒளிந்திருக்கும்
ஈசனை
உலகிற்கு
உணர்த்தியவன்

காற்றைப் பிடிப்பார்
சூற்றைத் துறப்பார் – என
வாசியோகத்தின்
உள்ளாற்றலை
உரக்கச் சொன்னவன்
எல்லாம் அவரே!
அவன்தான் சிவனே!

அன்பே சிவம்
அதுவே தவம்
என..
மூலன் உரைத்த வழி
முன்னமே உணர்த்தியவழி

அன்பர்களே!
அன்பே சிவமாய்
என்பும் பிறர்க்கீந்து
மனிதம் பேணும்
மந்திரம் உணர்வீர்
நம் மூலனின்
திருமூலனின்
திருமந்திரம்
உணர்வீர்!..

பொன்னமூறி வாழினமூன்றுசிது!

“குணா! கொறச்சி மார்க் எடுத்திருக்கிறேயே, உன் புராகிரஸ் ரிப்போர்ட்டில கையெழுத்துப் போடுறப்ப உங்க அப்பா திட்டமாட்டாங்களா?”

“எங்க அம்மாதான் எப்போதும் கையெழுத்துப் போடுவாங்க”

“ஏன், அப்பா போடமாட்டார்?”

“அப்பா கப்பலில் மரேன் எஞ்சினியரா வேலை பார்க்கிறார். அடிக்கடி வெளிநாடு போயிடுவாரு. அதனால், எல்லாத்துக்கும் அம்மாதான் பொறுப்புன்னு ஸ்கூலுக்கு வந்து சொல்லிட்டாங்க. அதனால், நான் பயப்படாம் அம்மாகிட்ட கையெழுத்து வாங்கிடுவேன்.”

“எங்க அம்மா அப்படியல்லப்பா. மார்க் குறைஞ்சிட்டாபோதும், கோபம் பொத்துக்கிட்டு வந்திடும். 89 மார்க் எடுத்திருந்தாகட, ‘ஏன் 99 எடுக்கல்ளன்னுதான் கேப்பாங்க. ஆனா, அப்பா அப்படியல்ல. ‘உன் வயசில நான் 50, 60 மார்க்குதான் வாங்குவேன். நீ 80க்கும் மேலே எடுக்கிறேய பரவாயில்லைன்னு பாராட்டுவார்’

குணா தன் நண்பனுடன் SOTA (School Of The Arts) பள்ளியிலிருந்து இல்லம் திரும்பும் போது பேருந்தில் பேசிக்கொண்டே வந்தான். அம்மாவிடம் கையெழுத்து வாங்கிவிடுவேன் என்று கெளரவமாகவும் பெருமையாகவும்

**புதுமைத்தேன்
மா.அண்பழகன்
சிங்கப்பூர்**

நண்பனிடம் சொல்லிச் சமாளித்தாலும் ஜம்பத்தி நான்கு மதிப்பெண்கள்தான் என்று நினைக்கும் போது கொஞ்சம் வருத்தமாகவும்வெட்கமாகவும் இருப்பதைக் குணா உணராமல் இல்லை.

அது என்னவோ பாடங்களை மனப்பாடம் செய்து, தேர்வில் ‘வாந்தி’யெடுத்து மதிப்பெண் எடுக்கும்முறை சுட்டுப்போட்டாலும் குணாவுக்கு வருவதில்லை.

இப்போது அவனுக்குப் பழகியும் போய்விட்டது. ஆனால் புறப்பாட நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றிலும் குணாதான் முன்நிற்பான் என்பதுவும் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அன்றிரவு தன் தாய் பணியிலிருந்து வந்தவுடன் குணா மதிப்பெண் அறிக்கையைக் காட்டினான். முகம் சுளிக்காமல், “பெயிண்டங்கில் நல்ல மார்க் எடுத்திருக்கிறாய். வெரி குட்!” என்று சொல்லிவிட்டுக் கையொப்பமிட்டார்.

உடல் ரீதியாகக் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்தாரே தவிர, மன ரீதியாகத் தாய்க்கு நினைவெல்லாம் பின்னோக்கிச் சென்றது. ■

இந்நியங்கள்..!

அவர்கள் அந்நியர்களாகத் தொடங்கினார்கள்
சொற்பகட்டான் அக்கறையுடன்
ஒரே இயல்புடைய அத்தியாயமுள்ள புத்தகமாக
அவர்கள் ஒருவரையொருவர் கருதவில்லை.

அவர்கள் நண்பர்கள் ஆனார்கள்
அவர்கள் இறுதிநிலையை எதிர்பார்க்கவுமில்லை
நம்பிக்கையும் கடுவெறுப்புக்குள்ளாகலாமென்று
அவர்கள் வீண் எண்ணங்கொள்ளவுமில்லை

உறுதிமொழிகள் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன
அவை ஒருபோதும் பிளவுபடாததாகத் தோன்றியது
ஆனால், அவர்கள் விடுபட்டு விலகிவிட்டனர்
இப்பொழுது அவர்கள் அந்நியர்கள்.

Strangers ..!

They started as strangers
With mouthful of cares
Never thought of each other
As a book with the same chapter.

They do became friends
Who never expected the ends;
Who never imagined that trust
Can also be put to disgust.

Promises were spoken
Which never seemed to be broken
And they got off their covers
Then ended as strangers.

- சந்திரா மனோகரன்

-by J B Nuique

கரந்தியக் கவிஞர் நூல்கள்

வெ. வெறுமலிங்கனர்...

(19.10.1888 - 24.08.1972)

தமிழக அரசின் முதல் அரசவைக் கவிஞர், தேசியப் போராட்டங்களில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர், சிறந்த ஓவியர், காந்தியக் கவிஞர், இராசாசியின் மனதுக்குக்கந்த தோழர், தேசியக் கவிஞர் இந்தப் பெருமைகளுக்கெல்லாம் உரியவர் நாமக்கல் கவிஞர் எனப்படும் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள்.

இவர் 1888ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 19ஆம் நாள் கலந்துக்கும் ஈரோட்டுக்கும் இடையே அமைந்துள்ள மோகனார் எனும் ஊரில் அவ்வூர் தலைமைக் காவலராக இருந்த வெங்கடராம பிள்ளை, அம்மணி அம்மாள் தம்பதியினருக்கு ஏழு பெண் குழந்தைகளுக்குப் பிறகு வாராது வந்த மாமணி போல் வந்து பிறந்த எட்டாவது ஆண் குழந்தை இராமலிங்கம். இராமேசவரம் சென்று ஆண் குழந்தை வேண்டிப் பிறந்ததால் இராமலிங்கம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது. கவிஞரின் தாயார் அம்மணி அம்மாள் இதிகாசப் புராணங்களை எல்லாம் சொல்லித் தன் மகனை வளர்த்தார். பொய் பேசுவதும் பொல்லாதவன் என்று பெயரெடுப்பதும் கூடாது என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி மகனைச் சான்றோனாக வளர்த்தார்.

கல்வியும் திறமும்

நாமக்கல் நம்மாழ்வார் பள்ளியில் தம் தொடக்கக் கல்வியினைக் கற்ற கவிஞர்

அ.செல்வபாரதி
ஆய்வியல் நிறைஞர், சென்னை

தந்தையின் பணி மாறுதல் காரணமாக உயர்கல்வியினைக் கோயம்புத்தூரில் பயின்றார். 1908ஆம் ஆண்டு திருச்சி பிசப் ஹீபர் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பில் சேர்ந்து படித்த போது அவரது ஆசிரியரின் ஊக்குவிப்பினால் ஒவியத்திற்னை வளர்த்துக் கொண்டார்.

இல்வாழ்க்கை

1909ஆம் ஆண்டு கல்லூரியில் படிக்கும்போதே பெற்றோரின் விருப்பத்திற் கிணங்கத் தன் அத்தை மகள் முத்தம்மாளை மணந்து கொண்டார். சில ஆண்டுகளில் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்து போனார்.

அவரது இறப்பிற்குப் பின் சுற்றத்தாரின் வற்புறுத்தலால் கவிஞர் சௌந்தரம்மாள் என்பவரை மணந்து கொண்டார். வெ. இராம விங்கனார் – சௌந்தரம்மாள் தம்பதியர் மூன்று ஆண் குழந்தைகள், இரண்டு பெண் குழந்தைகள் என மழைலைச் செல்வங்களுடன் இனிய இல்லறம் பேணினர்.

பணி

தேச விடுதலைப் பணியில் நாட்டம் கொண்ட இராமலிங்கனார் தம் தந்தையின் தூண்டுதலால் நாமக்கல் வட்டாட்சியர் அலுவலகத்தில் எழுத்தர் பணியில் சேர்ந்தார்;

வேலையில் நாட்டமின்றித் தாமாக வெளி யேறினார். பின்னர் நாமக்கல் தொடக்கப் பள்ளியில் ஆசிரியர் பணியில் சேர்ந்தார். எனினும் அவரது அரசியல் செயல்பாடுகள் காரணமாகப் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அதன்பின் முழுநேரமாகத் தேச நலனைக் கருத்தில் கொண்டு பணியாற்றினார்.

ஒவியப் பணி

இராமலிங்கனாரின் சிந்தனையோட்டம் முழுவதும் ஒவியத்தையே நாடு நின்றதால், இவரின் நன்பரான சிர்நாகராச ஐயங்கார் என்பவர் ஒவியத் திறமையைத் தொழிலாக மாற்றினால் புகழ் பெற்று முன்னேறி விடலாமென ஆலோசனை கூறினார். 1910இல் முதன் முதலாக இராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சர் படத்தைப் பெரிதாக வரைந்து பாராட்டைப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து பொது இடங்களில் வைப்பதற்கு விவேகானந்தர், திலகர், அரவிந்த் கோசு, லஜபதிராய் ஆகியோரின் படங்களையும் வரைந்து தந்ததால் இவரின் புகழ் தமிழ்நாடெங்கும் பரவியது. குறிப்பாக, செட்டிநாட்டில் இவர் வரையும் ஒவியங்களுக்குத் தனிமரியாதை ஏற்பட்டது. 1912இல் தமிழ்நினர் பா.வே.மாணிக்கம் நாயக்கர் அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் தில்லிக்குச் சென்றார்.

அங்கு ஜந்தாம் சார் மன்னரின் ஒவியத்தை வரைந்து பரிசாக அளித்தார். அதைக் கண்டு மகிழ்ந்த மன்னர் குடும்பத்தினர் தங்கப் பதக்கம் அணிவித்துச் சிறப்பித்தனர். இராமலிங்கனார் ஒவியத்தொழிலில் நல்ல வருமானம் ஈட்டிய போதும், அவரது மனம்

இந்திய விடுதலைக்கான அரசியலை நோக்கியே பயணித்தது. அதனோடு கவி புனையும் ஆற்றலும் கைவரப்பெற்றதால் ஓவியத் தொழிலை விட்டு வெளியேறும் நிலை உருவானது.

கவிஞராக இராமலிங்கனார்

சிறுவயதில், தெருக்கூத்துகளில் பாடப் படும் பாட்டுக்களைக் கேட்டே கவிபாடும் திறனை வளர்த்து வந்தவர் இராமலிங்கனார். அவர் தொடக்கத்தில் புகழ் பெற்ற நாடக நடிகர் கிட்டப்பா நாடகக்குழுவிற்கும் ஒளவை சண்முகம் சிறுவர் நாடகக்குழுவிற்கும் ஏராளமான பாடல்களை எழுதி வந்தார். அப்போது மகாகவி பாரதியாரின் பாடல்கள் மீது தீராக் காதல் பிறந்தது. 1920இல் ஒருமுறை இராமலிங்கனார் கானாடுகாத்தானில் பாரதியாரைச் சந்தித்தார். அப்போது, பாட்டுப்பாடும் படி வேண்டிய பாரதியாரிடம்,

“தம்மரசைப் பிறர் ஆளவிட்டுவிட்டுத் தாம்வணங்கிக் கைகட்டி நின்ற பேரும்” என்று தெந்கிப் பாடுக் காட்டினார். பாரதியாரும் “பலே, பாண்டியா! பின்னை நீர் ஒரு புலவன், ஜயமில்லை” என்று கவிஞரைப் பாராட்டினார்.

1920களில், திலகருக்குப்பின் காந்தியின் சகாப்தம் உருவானபோது பாரதியார் இம்மண்ணுலகில் இல்லை. அவர் இல்லாத வெற்றிடத்தை

இராமலிங்கனார் நிரப்பிவிட்டதாகக் காங்கிரஸ்க் கட்சியில் பலரும் பேசத் தொடங்கினர். அதற்கு முன்னோட்ட நிகழ்வாகக் காந்தியார் தொடங்கிய உப்புச்சத்தியாகிரகப் போராட்ட நிகழ்வு அமைந்தது.

1930இல் தமிழ்நாட்டில் இராசாசி தலைமையில் வேதாரண்யம் நோக்கி நடை பயணம் புறப்பட்ட போது, இராமலிங்கனார் தொண்டர்கள் பாடுவதற்கென்று,

**“கத்தியின்றி ரத்தமின்றி
யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தின் நித்தியத்தை
நம்பும் யாரும் சேருவீர்”**

என்று பாடல் எழுதித் தந்தார். அந்தப் பாடலானது காங்கிரஸ்த் தொண்டர்களிடையே வேதமந்திரப் பாடலாக உருவெடுத்தது. அதைக்கண்டு வியந்த இராசாசி “திலகர் விதைத்த வித்து பாரதியாக முளைத்தது, காந்தி தூவிய விதை நாமக்கல் கவிஞராக வளர்ந்தது” என்றார்.

காந்தியத் திட்டங்களான தீண்டாமை விலக்கு, மதுவிலக்கு, கதர் அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் வளர்ச்சி, தாய்மொழி கற்றல் ஆகியவை பற்றி அவர் எழுதிய பாடல்கள் காங்கிரஸ் மேடைதோறும் ஒலிக்கத் தொடங்கின.

தமிழ் மொழிப் பற்றும் இன உணர்வும்

1931இல் உப்புச்சத்தியாக்கிரகத்தில் இராமலிங்கனாரும் கைது செய்யப்பட்டு ஓராண்டு சிறைவாசம் அனுபவித்தார். அங்குதான் தமிழியச் சிந்தனைகளும் அவரின்பால் ஊற்றெடுத்துப் பீறிட்டன. அப்போது சிறைக்கைத்திகளுக்குத் திருக்குறள் பாடம் நடத்தத் தவறியதில்லை.

மதுரை சிறையிலிருந்தபோது திருக்குறளைப்பற்றிய வெவ்வேறு உரைகளை வாங்கிப் படித்தார். அதில் பரிமேலழகர் உரையும் ஒன்று. அதன் கருத்தோடு ஒன்றிப்போக

முடியாததால் புதிதாகத் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதினார்.

இந்திய விடுதலையை முதன்மை நோக்கமாக அவர் கொண்டிருந்த போதிலும் அதில், “தமிழ்நாடு தமிழருக்கே உரிமை படைத்தது” என்ற பார்வை அவருக்கு இருந்தது. இதனைக் கீழ்க்கண்ட பாடல்வரியானது தெளிவுபடுத்தும்.

“முத்தமிழ் நாடென்றன் முன்னையர் நாடு முற்றிலும் சொந்தம் எனக்கெனப்பாடு”

மேலும் 1936ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ்க் கட்சி சார்பில் தேர்தலில் போட்டியிட்டுச் சேலம் நகராட்சி ஒறுப்பினராக மக்கள் பணி ஆற்றினார்.

திரைப்படத் துறையில் கவிஞரின் பங்கு

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு திராவிட இயக்கம் வளர்ந்து வந்த திரைத்துறையைப் பயன்படுத்தித் திராவிடநாடு புகழ்பரப்பும் பாடல்களைப் பரப்பி வந்தது. அதே காலகட்டத்தில் இராமலிங்கனாரின் தமிழ்நாடு, தமிழர் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களும் வெளிவந்தன.

1954இல் இராமலிங்கனார் எழுதிய ‘மலைக்கள்ளன்’ புதினக்கதை திரைப்படமாக வெளிவந்தது. அந்தத் திரைப்படம் வசூலில் மிகப்பெரும் சாதனை படைத்ததோடு குடியாகத் தலைவர் விருதும் பெற்றது. அத்திரைப்படத்தில்,

**“தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு;
அமிழ்தம் அவனது மொழியாகும்
அன்பே அவனுடை வழியாகும்”**

என்ற பாடலை உச்சரிக்காத உதடுகளே இல்லையென்று கூறலாம். அதே போல், 1960இல்

வெளிவந்த
திரைப்படத்தில்,

“தமிழன் என்று சொல்லடா!

தலை நிமிர்ந்து நில்லடா!”

தமிழின எழுச்சியை வெளிப்படுத்துவதாக
அமைந்தது.

**கவிஞரின் படைப்புகளும் பெற்ற
பாராட்டுகளும்**

இலக்கியத் திறனாய்வு, வரலாறு,
மொழிபெயர்ப்பு, சிறுக்கை, புதினம், இசைப்
புதினம், கவிதை, நாடகம், கட்டுரை ஆகிய
பல்வேறு இலக்கியத் துறைகளில் சிறப்புமிகு
படைப்புகளை உருவாக்கித் தந்தவர்
இராமலிங்கனார்.

தேசபக்திப் பாடல்கள், வழிபாடு, தமிழன்
இதயம், காந்தி அஞ்சலி, சங்கொலி,
கவிதாஞ்சலி, மலர்ந்த பூக்கள், தமிழ்மணம்,
தமிழ்த்தேன், நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள்,
அவனும் அவளும், தமிழ்மொழியும் தமிழருகம்,
இசைத்தமிழ், கவிஞர் குரல், ஆரியராவது
திராவிடராவது, திருக்குறளும் பரிமேலழகரும்,
மலைக்களன், தாமரைக்கண்ணி, கற்பக
வல்லி, மரகதவல்லி, காதல் திருமணம், மாமன்
மகள், என் கதை (சுயசரிதம்), காந்திய அரசியல்,
அரவணை சுந்தரம், இசைத்தமிழ் ஆகியவை
இவரது படைப்புகளுள் சிலவாகும்.

இராமலிங்கனார் இலக்கியப்பணியையும் நாட்டுப்பற்றையும்
போற்றும் வகையில் பணமுடிப்பும் பதவியும்
அவரைத் தேடி வந்தன. 1945இல் பத்தாயிரம்
ரூபாய் பணமுடிப்பு பெற்ற கலைஞர் இவர்

ஒருவரே. 1949இல் தமிழ்நாட்டின் முதல்
அரசவைக் கவிஞராகவும் 1956 மற்றும் 1962ஆம்
ஆண்டு என இருமுறை சட்ட மேலவை
உறுப்பினராகவும் பதவி வகித்தார். 1954இல்
சாகித்திய அகாதமி குழு உறுப்பினராகவும்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1971ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு
இவருக்கு ‘பத்மபூசன்’ விருதளித்துப்
பாராட்டியது. தமிழ்நாடு அரசு இவர் வாழ்ந்த
நாமக்கல்லிலுள்ள இல்லத்தை ‘நாமக்கல்
கவிஞர்’ இராமலிங்கம் பிள்ளை நினைவு இல்லம்
ஆக்கியுள்ளது. மேலும் சென்னையிலுள்ள அரசு
தலைமைச் செயலகப் பத்து மாடிக் கட்டடத்திற்கு
இவரது பெயர் சூட்டியுள்ளது. சேலம்
அருங்காட்சியகத்தில் நாமக்கல் கவிஞர்
இராமலிங்கம் அவர்களின் உடைமைகள்
காட்சிக்கு வைக்கப்பெற்றுள்ளன.

“தனக்கு ஒரு நீதி, பிறருக்கு ஒரு
தன்மை” என்பதைத் தமிழன் இலக்கியம்
வெறுக்கும் என்று எழுதிவந்த
இராமலிங்கனாரின் கைவிரல்கள் 24.8.1972இல்
எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டன.

அன்றைய தினம் நாமக்கல் கவிஞர்
மாரடைப்பினால் பின்னியற்று இம்மண்ணுலக
வாழ்வைத் துறந்தார். இத்தகு சிறப்புமிக்க இன,
மொழிப் பற்றாளரின் தொண்டினைப் போற்றிடும்
வண்ணம் நாமும் தமிழ் மொழியின்
வளர்ச்சிக்காகவும் தமிழர்களின்
உயர்வுக்காகவும் நம்மால் இயன்றதைச்
செய்வோமாக.■

தடம்

சிங்கப்பூர்த் தமிழரினுர்

சிங்கை முகிலனும் தமிழும்...

தீரு. சிங்கை முகிலன்
(1921 - 1992)

சிங்கை முகிலன் அவர்களின் இயற்பெயர் அப்துல் ரஹ்மான். 1921ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டின் சோழபுரத்தில் பிறந்து மலேசியாவிற்குச் சென்று சிலகாலம் இருந்து பின்னர் சிங்கப்பூரில் சூடுயேறியவர். 17 வயதில் இவர் எழுதிய முதல் கவிதை பெரியாரின் குடியரசு இதழில் வெளிவந்தது. கவிதை, சிறுகதைகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். தமிழ்மூரசு நாளிதழில் தொடர்ந்து இவரது கவிதைகள் வெளிவந்தன. சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகத்தின் ‘தமிழ்வேள்’ விருது பெற்றவர். தனது சிந்தனை இதழில் முதல் உருவகக் கதையை எழுதினார். அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட உருவகக் கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் ஒலி கீதம், திராவிட மணிக்தம், இந்திய தேசிய ராணுவக்தம், இதயமலர், துடிக்கும் உள்ளம், இதய ஓசை, மனிதச்சுவடு, நல்ல முடிவு, மனவீதி ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளையும் உருவகக் கதைகள் நாலையும் வெளியிட்டுள்ளார். சிங்கை முகிலன் அவர்கள் கலாச்சார பதக்கம், கவிதைக்கடல் ஆகிய விருதுகளையும் பெற்றவர். சிறந்த கவிஞராக, சிறுகதையாளராகத் தனது படைப்புகளை வழங்கிய சிங்கை முகிலன் அவர்களது தமிழ்ப்பணிகளைப் பாராட்டிப் போற்றுவோம்!

சிலப்பதிகாரம் மனையறம் படுத்த காதையும் காதல் உள்ளிடுகளும்..!

‘மண்ணும் சிலம்பே மணிமேகலை

வடிவே முன்னும் நினைவால் முடிதாழு
வாழ்த்துவனே’ என்ற பாவலரேறு

பெருஞ்சித்திரனாளின் அழகிய வரிக்கு உயிர்
கொடுத்த உன்னதக் காவியம் சிலப்பதிகாரம்.
சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லாத செய்திகளே
இல்லையெனுமளவிற்கு காப்பியத்தின்

மேன்மையும் தொன்மையும் வானளாவி
நிற்பதைப் பார்க்க முடியும். காவியத்தில்
பெண்மையின் பீடு வெளிப்பட்டாலும்
உண்மையின் உரைகளாய் நிற்பதைப் பார்க்கிற
போது மெய்யறத்தின் மேன்மை வெளிப்படும்.

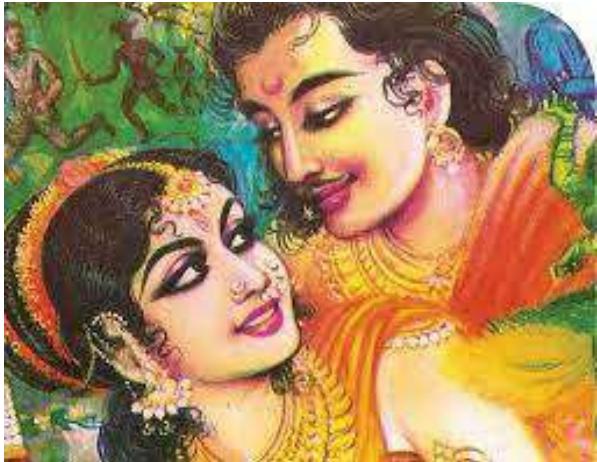
காதல் அன்பின் வெளியீடு, உணர்வுகளின் உரிமம், வாழ்வியலின் வழி
என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.
ஆனால், சிலம்புக் காதல் சிதிலமடையாக் காதல்,
சிறப்புடைய காதல். கற்பரசி கண்ணகியின்
காதல் ஒருபறமென்றால் மாதரசி மாதவியின்
காதல் மறுபறம். சிலம்பில் இருதுருவக்
காதலைக் காணமுடியும். வடதுருவம் மாதவி,
தென்துருவம் கண்ணகி. சிலம்பில்
காதலென்றால் மங்கையர் இருவரையும்
சூறவேண்டும். ஆனால், இங்கு மனையறம்
படுத்த காதையில் தான் காதல். ஆகவே,
சிலப்பதிகாரத்தில் இரண்டாங்காதையாகிய

**திரு ச.வாகூதேவன்
தஞ்சாவூர்**

மனையறம் படுத்த காதையில் வரும் கோவலன்
கண்ணகியின் காதலையும் அக்காதலின்
உள்ளிடுகளையும் தெளிவாக்குகிறது
இக்கட்டுரையின் கருத்தமைவு.

எழுந்த காதலும் எழுநிலை மாடமும்
இருமனமினைந்த திருமண வாழ்வின்
முதனாள் முதலிரவை இளங்கோவடியார்
எடுத்தியம்பும் அழகோ அழகு. நிலவொளி
புவிமகளை நோக்கிப் பாயப் புவிமகளோ
புத்தொளியால் மகிழ்ந்திருக்கிறாள். அந்தக்
கங்குல் நிறைந்த பொழுதில் கள்வர்களைப்
போல் தென்றலும் வண்டும் எழுநிலை மாடத்தை
முற்றுகையிட்டன. தென்றல் காற்று ஆம்பல்,
குவளை, தாமரை, வயற்று, அயற்று, தாழை,
விரியல், கோதை, மாதவி, சண்பகம் முதலான
பூக்களில் இருக்கும் மகரந்தங்களை முகர்ந்து
கொண்டு மணம் பரப்புகிறது. வண்டோ காமரப்
பண்பாடு அலைந்து கொண்டிருக்கிறது.
இக்காட்சியை,

**“மாலைத் தாமத்து மணிநிரை வகுத்த
கோலச் சாளரக் குறுகண் நுழைந்து
வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்**

கண்டு மகிழ்வு எய்தி,”

(சிலம்பு : மனை; 22 – 25)

இயற்கை எழிலோடு விளக்குகிறார் அடிகள். எழுநிலை மாடத்தின் எழிலை வருணித்த வண்ணமே சிலம்பின் சிறப்பு செல்கிறது. காதல் கொழுநனும் கயமலர்க் கண்ணியும் நடுநிலை மாடத்தில் நயமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த அத்தருணமே காதல் இருவரின் உளத்தையும் இறுக்கத் தொடங்கியது.

“தீராக் காதவின் திருமுகம் நோக்கிக் கோவலன் சூறும்ளர் குறியாக் கட்டுரை”

(சிலம்பு : மனை; 37 – 38)

காதல் நோயே வருணிப்புக்குக் காரணம்

கோவலன் கண்ணகியைக் கண்டவுடன் இதுதானா காதல் செய்யும் விளையாட்டு என்று சொல்லுமளவிற்குக் கோவலனை வாட்டுவதையும் அதனால் அவன் நிலையறியாமையையும் சிலம்பு நயமாக உரைக்கிறது. காதல் மயக்கத்தில் கண்ணகியை

வருணிக்கும் போது காமமும் மோகமும் கலந்த வருணிப்பாகவே சொற்கள் பிறக்கின்றன. கண்ணகியின் வருணனைப் போல் உலகக் காப்பியங்களில் எந்தக் காவியத்திலும் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அந்த அளவிற்கு (extremely love) கண்ணகி வருணிக்கப்படுகிறாள். அவ்வருணிப்பை இளங்கோவடிகள் செதுக்கியிருக்கிறார்.

கோவலன் கண்ணகியைப் பார்த்து மாசில்லாத தங்கமே, சங்கிலிருந்து பிறக்கும் முத்தே, நறுமணமுடைய விரையே, இனிக்கும் கரும்பே, மலர் சிந்தும் தேனே, பெருவணிகனின் மகனே, மலையின் இடையில் இருந்து பிறக்காத மாணிக்கமே, கடல் அலையிலிருந்து பிறக்காத சாகா வரமுடைய அழுதமே, நரம்புக் கருவியான யாழிலிருந்து பிறக்காத இனிய இசையே, என்றெல்லாம் அடுக்குமொழிக் கவிதை போலவே வருணிப்பை அடுக்கிக் கொண்டே செல்கிறான் காதல் கொழுந் கோவலன். அதை இளங்கோ எழுதவே சூச்சப்படுகிறார். வார்த்தைகள் இளங்கோவின் தோளில் ஏறி அமர்ந்து கொள்கின்றன.

“மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே!

காசறு விரையே! கரும்பே! தேனே!

அரும்பெற்ற பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே!

பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகனே!

மலையிடைப் பிறவா மணியே என்கோ ?

* இணையலும்

பினையலும்

அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே என்கோ ?

இருமனங்களை இறுக்கும்.

யாழிடைப் பிறவா இசையே என்கோ ?

இது போன்ற அறிகுறிகள் காதலையும்

தாழிருங் கூந்தல் தையல் நின்னை !”

காதலர்களையும் இணைக்கும் பாலமாகவும்

(சிலம்பு : மனை; 73 – 80)

உள்ளீடுகளின் உச்சமாகவும் சிலம்பில்

என்று கூறுகிறது சிலப்பதிகாரம். காதலும்

விளங்குகின்றன.

கடனும் எவரையும் சும்மா விட்டதாகச்

சிலம்புக் காதலும் சிந்தனைத்

சரித்திரமே இல்லை.

தூண்டலும் கனத்த இருதயத்தையும்

காதல் உள்ளீடுகளும் காதலர் இருவரும்

இலகுவாக்கும். சங்கத்தில் பாடாத கவிதை இது

காதல் இதுதானா என்று சொல்லும்

இல்லையானாலும், சங்கக் கவிதையின்

முன்னமே ஒத்த மனம் உயிரில் கலந்து விடும்.

சாரத்தையும் சமகாலக் காதலின் நோக்கையும்

அந்தளவிற்கு வீரியம் மிக்கது காதல். சிலம்பு

போக்கையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மனையறம் படுத்த காதையில் என்ன

இரும்பொத்த திருமண வாழ்வில் இவர்கள் போல

உள்ளீடுகள் உள்ளன என்பதைத் தேடும் போதே

வாழவும் இக்காவியம் சொல்லித்தருகிறது.

இது தான் உள்ளீடு என்கிறது மனம். உள்ளீடு

நவீனம் நோக்கிய பயணத்தின் வழியாகவும்

என்பது (content) உள்ளடக்கமாகும்.

காதலின் விழியாகவும் சிலம்பு விளங்குவதைப்

இக்காதையில் உள்ளடக்கமாக அமைவது

பார்க்கும் போது ஒரு படைப்பாளனின் உழைப்பும்

ஒருசில காதல் அறிகுறிகள் தான் (symptoms).

உயிர்ப்பும் வெளிப்படுகிறது. கடலாழ மனதையும்

அறிகுறிகள் பின்னணியில் வருமாறு,

காதலாழ வைக்கிறது கதையும் கவியும். வரலாறு

* தென்றலும் வண்டின் காமரமும்

கண்ட பெண்ணியத்தின் வாழ்வாய் மினிரும்

காதலர்களுக்கு இனிமை தருவது.

சிலம்பு நவீனக் காதலின் முன்னோடி என்பதில்

* பூக்களின் மலர்தலும் புதுமணமும்

எவ்வித மறுப்பும் இல்லை.

காதலர்களுக்குச் சுகம் தரும்.

துணை நூல்கள்

* கார் படர்ந்த இரவும் தனிமையும்

1. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்

காதலரைக் கலங்கச் செய்யும்.

புலியூர்க் கேசிகள் உரை, சரண்புக்ஸ், சென்னை.

* காதலியின் நாணமும் காதலனின்

2. கனிச்சாறு (தொகுதி,1) பாவலரேறு

வருணிப்பும் காதலுக்கு வலுவுட்டும்.

பெருஞ்சித்திரனார்.

முவலரும் பரிமள்க்கும் நள்ளம்

சங்கக் தமிழ்ப்பாடல்களில் பெரும் பான்மை குறிப்பிட்ட சூழலை மையமாகக் கொண்டு புலவர்களால் பாடப்பட்ட தனிப்பாடல் களாகும். மூலஸைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை முதலான சில நெடிய பாடல்களும் உண்டு. சங்க இலக்கியக் காலத்திற்குப்பின் காப்பிய இலக்கியங்கள் பெருமளவில் தோன்றலாயின. நீண்ட நெடிய பாடல்களைக் கொண்டு புதிய வகைமை இலக்கியங்கள் தமிழை அழகுபடுத்தின.

காப்பிய இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்து பக்தி இலக்கியங்கள், அதன் தொடர்ச்சியாய் சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றித் தமிழை வளப்படுத்தின. தமிழில் 19ஆம் நாற்றாண்டுகளில் தனிப்பாடல்களைப் புலவர்கள், நினைத்த மாத்திரத்தில் பாடி, தமிழ் அழுதம் பருகச் செய்துள்ளனர். தனிப்பாடல்கள் மூலம் புலவர்களின் புலமைத்திறன், சொல்லாற்றல், நயம், கற்பனை படிப்போர் மனதைக் கவர்கின்றன. தனிப்பாடல்களில் பல காலத்தால் அழியாதவையாக, படிக்குந்தோறும் இன்பம் தருவதாய் அமைந்துள்ளமை வியப்பைத் தருகிறது.

சிலேடையாகப் பாடுவதில் புலவர்கள் திறமை வாய்க்கப்பட்டவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். காளமேகப் புலவரின் சிலேடைப் பாடல்கள் சுவைதாக் சுடியதாய் அமைந்துள்ளன. ஒரு நாய் ஒன்று ஓடி இளைத்துப்போய், நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறதைப் பார்க்கிறார் காளமேகப்புலவர். சற்று முன் தெருவில் போனவரைப் பார்த்துக் குரைத்ததையும் கண்டார் புலவர். அதன் செயல்களைக் கண்டு சிரித்த புலவர், பக்கத்தில் உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் உலகத்தமிழ், அக்டோபர் 2022

முனைவர் உ. அனார்கலி

மதுரை

தென்னை மரத்தைப் பார்க்கிறார். நாய்க்கும் தென்னை மரத்திற்கும் உள்ள ஓப்புமையை அவரது கவி உள்ளம் நினைத்துப் பார்க்கிறது. உடனே அங்குப் பாடல் ஒன்று உருவாகி விடுகிறது.

“இடும் இருக்கும் அதன்செய்வெனுத்திருக்கும்

நாடுங் குலை தனக்கு நாணாது – சேடியே

தீங்காயது இல்லாத் திருமலை ராயன் வரையில்

தேங்காயும் நாயுமினைச் செப்பு”

இது தான் பாடல். தோழியே, திருமலை ராயனின் அழகிய மலையில், தென்னங்காயில், தேங்காய் மட்டுமல்ல ஒடும் இருக்கும். அத் தேங்காயின் உட்புறம் வெண்மையாய் இருக்கும். குலை குலையாய்க் காய்த்தாலும் நாணிக் கோணாமல் நிமிர்ந்து நிற்கும் என்று தென்னை மரத் தேங்காய் குறித்துப் பாடியவர், நாய் ஓரிடத்தில் நில்லாமல் ஒடித் திரியும்; சில வேலைகளில் படுத்திருக்கும்; அதனின் வாய் உட்புறம் வெண்மையாய் இருக்கும் புதியதாக யாராவது வந்தால் ஆராய்ந்து பார்க்கும். பின்னர் குரைக்கும் என இரண்டிற்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இரு வேறு பொருள்களை, தன் சொல்லாற்றலால் ஒற்றுமைபடுத்திப் பார்க்கும்

புலவரின் நூண்மைத்திறன் போற்றுதற்கு உரியதாகும். இத் திறன் ‘சிலேடை’ எனும் ஒரு வகையை உருவாக்கியுள்ளது என்பது குறிப்பிட்டத்தக்கது.

பெரியவர்கள் ஒருவரின் செயலில் குறைகள் தென்படுமாயின், ‘கடிதோச்சி மெல்ல எறிக்’ எனும் முறையைப் பயன்படுத்தி நாகரிகமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்றனர்.

காளமேகப் புலவர் ஒரு சமயம் வேற்றாருக்குப் பயணப்பட்டார். பயணக் களைப்பும் இரவு நேரமும் புலவரை, நாகப்பட்டினத்திலுள்ள காத்தான் சத்திரத்தில் தங்கச் செய்கின்றன. இரவு உணவு வருவதற்கு அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நெடுநேரம் காத்திருந்தும் உணவு வரவில்லை. பொறுமை அளவு கடந்த நேரத்தில் புலவர் தன் உணர்வுகளை, மென்மையாய் சத்திரத்து உரிமையாளருக்குத் தன் பாடல் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

கடலால் சூழப்பெற்ற நாகப்பட்டினத்தில் உள்ள காத்தான் சத்திரத்தில், சூரியன் மறையும் நேரத்தில் அரிசி வரும். அதைக் குத்தி, தூய்மைப்படுத்தி, உலையில் இட, ஊரில் உள்ள மக்கள் உணவு உண்டு உறங்கிவிடுவார்கள். சோறு தயாராகி, ஓர் அகப்பை அன்னத்தை இலையில் பரிமாற, விடுவெள்ளி தோன்ற விடுயற்காலை ஆகிவிடும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“கந்துகடல் சூழ்நாகைக் காத்தான் தன் சத்திரத்தில்

அத்தமிக்கும் போதில் அரிசி வரும் – குத்தி

உலையில் இட ஊர் அடங்கும் ஓர் அகப்பை அன்னம்

இலையில் விட வெள்ளி எழும்”

என்று காலதாமதத்தை நகைச்சுவையுடன் தன் பாடல் மூலம் புலப்படுத்துகிறார் காளமேகப் புலவர்.

பலபட்டடை சொக்கநாதப் புலவர் என்பவர் தொண்டை மண்டலத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் படிக்காசுப் புலவர் என்பவரைப் பாராட்டித் தனிப்பாடல் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். எனிய சொற்களால் அமைந்த இப்பாடல், ஒசை நயமும் சிறந்த நடையும் கொண்டு விளங்கியதோடு, பலபட்டடை சொக்கநாதப் புலவரின் உயர்ந்த, செம்மாந்த மனதையும் புலப்படுத்துகின்றது.

“மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காசன்

உரைத்தமிழ் வரைந்த ஏட்டைப்

பட்டாலே சூழ்ந்தாலும் மூவுகும்

பரிமளிக்கும் பரிந்தவ் வேட்டைத்

தொட்டாலும் கைமணக்கும் சொன்னாலும்

வாய்மணக்கும் துய்ய சேற்றில்

நட்டாலும் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே

பாட்டிலுறு நளினந் தானே”

தனிப்பாடல்கள் புலவர்களின் தமிழாற்றலை, கலிநயத்தை, மனவுணர்வை வெளிப்படுத்தும் கருவியாய் அமைந்து தமிழை வளர்த்துள்ளன.

தனிப்பாடல்கள், சொற்சவை, பொருட்சவை கலந்து, உணர்வுக் களஞ்சியமாய் காலப் பெட்டகமாய் விளங்குகின்றன. ■

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

வேறொங்கும் வீல்லாத வசதிகளுடன் மதுரையில்...

ஒகர்னி ஸ்ரீயல்...
கோந்த வாடகையல்...
நாற்று வசதிகளுடன்...
அரஸ்குகள் வாடகைக்கு....

சிறப்பம்சங்கள்

- 400 பீட்டு அம்முற் கைருயரங்கம் ...
- 200 பீட்டு அம்முற் கிரண்டு கூட்டுரல்கம்...
- 200க்கும் பெரிய பிடிகாரி உணவுகளுடன்
திருந்திரியூர் உணவுக்கூடம்
- கண்காலச் சுற்றும் கடைகள் அமைப்பதற்கான
ஞாலூமான திடுவத்
- சுத்தகர்க்கப்பட வேண்டிய
- காம்கமயான கந்தப்பகு
- பிரம்மாண்டமான பிம்பட அமைப்பு
- நெங்காலச் சிறநியுற் வசதி
- 24மண் பிரை நெங்களாற்
- ஞாலூமான ஊகனால் நிறுத்தல்
- பரீர்ச, கலீஷாரி மாணவர்களுக்கான பிபாடுகளுக்கு...
- அரசு சார்ந்த நிகழ்வுகள் மற்றும் நிறாக்களுக்கு...
- சமயச் சார்ப்புற ஊர்கள் சிறநியடி...
- பண்பாடு, கலை, திலக்கியல் விதாட்சிபான
நிகழ்வுகளுக்கு...

பதிவுசெய்ய அனுகவும்...

தொடர்புக்கு...

0452-2530766/2530799

utsmdu2@gmail.com

முன்பதிவிற்கு
உடனே அனுகவும்

கலையரங்கம்

கூடை அரங்கம்

உங்கள் நிகழ்வுகள்

நீங்காத நினைவுகளாக

வாழ்வில் நிலைத்திருக்க...

உடனே முன்பதிவு செய்யுங்கள்...

Uts Mdu @TamilUлага

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

படைப்புகள் வரவேற்பு--

உலகத் தழிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் சார்பில் தின்கள்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் உலகத்தழிழ் யின் ஆய்விதழுக்குக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், ஒவியங்கள் படைப்புக்குப் பிறக்கப்படுகின்றன. படைப்புகள் தங்களின் சொந்தப் படைப்புக்குப் பிறக்கப்படுகின்றன.

உலகத் தழிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் சார்பில் தின்கள்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் உலகத்தழிழ் யின் ஆய்விதழுக்குக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், ஒவியங்கள் படைப்புக்குப் பிறக்கப்படுகின்றன.

நன்றி!

- ஆசிரியர்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

வெளியீடுகள்

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை
மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,
சட்டக் கல்லூரி அரூகில்,
மதுரை – 625020.

தொலைபேசி எண்:

0452 – 2530799

மின்னஞ்சல் முகவரி :

utsmdu.research@gmail.com